LJUDSKA KNJIŽNICA KAMNIK

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 13 LETO XX. KAMNIK, 6. JULIJA 1981 5 DIN

Letos mineva 40 let, kar je na poziv komunistične partije slovenski človek s puško v roki odločno stopil na pot boja za nacionalno in socialno osvoboditev.

Po ustanovitvi osvobodilne fronte in pozivu komunistične partije k oboroženi vstaji je počila prva partizanska puška pod Šmarno goro. Temu je sledila teden kasneje oborožena organizirana vstaja na Kamniškem, na kar smo Kamničani laho upravičeno ponosni. Ob začetku vstaje, v noči od 27.–28. julija sta padla prva borca – aktivista. Ti dogodki so prižgali plamenico upora, ki kljub okupatorjevemu terorju ni ugasnila, dokler ni bila zadnja ped slovenske zemlje osvobojena.

V spomin na dogodke v letu 1941 praznujemo v naši republiki 22. julija dan vstaje. Še posebno slovesna bo obeležitev tega dne letos, ko od teh dogodkov mineva 40 let. Osrednja slovenska proslava bo 21. julija ob 20. uri na Trgu revolucije v Ljubljani, ko bodo odkrili spomenik enemu največjih mislecev in revolucionarjev našega časa tovarišu Edvardu Kardelju.

Na proslavo bo iz Kamnika peljal posebni vlak in sicer bo vlak odpeljal iz Kamnika ob 18. uri, vračal pa se bo ob 23. uri. S svojo udeležbo na tej manifestaciji bomo počastili spomin na vse, ki so pripomogli, da lahko živimo in delamo v miru in svobodi.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL

Obisk delegacije nacionalne fronte NDR

V sredo, 24. junija, se je v Kamniku mudila delegacija nacionalne fronte NDR, ki jo je vodil član predsedstva nacionalnega sveta Gerhard Opitz. V delegaciji, ki je v Jugoslavijo pripotovala na povabila zvezne konference SZDL, sta bila poleg njega še Wilfred Schimang, član predsedstva nacionalnega sveta, zadolžen za kmetijska vprašanja in strokovni sodelavec Harry Hoyer. Njihov obisk je bil namenjen predvsem spoznavanju socialistične demokracije v praksi.

Delegacijo je sprejel predsednik občinske konference SZDL Janez Prezelj, ki je tudi vodil razgovor med delegacijo in političnim aktivom občine. Srž razgovora je bila posvečena vprašanjem in problemom, ki se pojavljajo pri nadaljnjem razvijanju in poglabljanju socialistične demokracije v praksi, precejšnje pozornosti pa je bil deležen tudi razvoj kmetijstva.

Po razgovoru so gostje obiskali delovno organizacijo Titan, kjer je po ogledu proizvodnje stekel pogovor o delu družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov v temeljnih organizacijah združenega dela in delovni organizaciji. Goste je zanimal predvsem pomen osnovnih organizacij sindikata pri delovanju samouprave v delovni organizaciji.

Po ogledu Kamnika in Arboretuma so gostje nadaljevali pogovor s predstavniki krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij Volčjega potoka. Poleg delovanja krajevne samouprave in družbenopolitičnih organizacij jih je zanimalo tudi samoupravno povezovanje in organiziranje kmetov – kooperantov.

Na koncu razprave je bilo ugotovljeno, da imamo kljub nekaterim različnim metodam in oblikam dela iste cilje pri razvijanju in nadaljnjemu poglabljanju socialistične demokracije, in da se tudi srečujemo s podobnimi problemi.

(J. Z., foto: JANA TAŠKAR)

● **Zasedanje zborov občinske skupščine**

Načrtovani izvoz lahko uresničimo

Podatki o izvozu našega gospodarstva v prvi polovici leta so dokaj ugodni, saj smo na tuji trg v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta prodali za 35 odstotkov več; torej smo v pol leta dosegli 42 odstotkov predvidenega celoletnega izvoza in načrte ob enaki prizadevnosti lahko do konca leta v celoti uresničimo. Med najuspešnejšimi izvozniki so bili Svilanit (indeks 211), Stol (ind. 154), Utok, (ind. 121), Titan (ind. 113), Eta (ind. 293), Svit (ind. 133), načrtov pa niso uresničili v Kemijski industriji Kamnik, saj so dosegli le 94 odstotkov lanskoletnega izvoza.

Tudi fizični obseg proizvodnje je v prvih petih mesecih leta v primerjavi z republiškim povprečjem lepo porasel – za 3,5 odstotka – vendar pa načrti s tem niso v celoti uresničeni. Zato pa so razveseljivi podatki o dosežkih v kmetijstvu, saj se je odkup mesa v primerjalnem obdobju povečal za 9,8 odstotka, odkup mleka za 1,1 odstotka, ob tem pa smo pridobili precej novih stojišč, silosov in zbiralnico mleka.

Pri zaposlovanju tudi letos zaostajamo za predvidevanji. Ker pa je v interesnih dejavnostih predlogov za zaposlitve preveč, so zbori skupščine na predlog izvršnega sveta sprejeli sklep, da je zaposlovanje v interesnih družbenih in materialnih dejavnostih možno le na osnovi programa, ki ga potrdita skupščina posamezne sis in izvršni svet.

Skupna poraba ni presegla sprejetih okvirov; v drugi polovici leta se bo zvišala stopnja za zdravstveno varstvo, medtem ko bodo za ostale interesne dejavnosti zaradi poračuna lanskoletnih presežkov nekoliko nižje.

Splošno porabo je izvršni svet omejil že v začetku leta, tako da ni presegla dogovorjenih okvirov. S spremembo proračuna, ki so jo delegati sprejeli na tej seji, pa so v proračunu že zagotovili denar za kompenzacije in za izvozne stimulacije.

Delegati so pritrdili izvršnemu svetu, da novih ukrepov za uresničevanje resolucije ne potrebujemo, saj smo jih sprejeli že decembra lani, hkrati z resolucijo, vsi nosilci razvoja pa naj svoje razvojne cilje ponovno preverijo do 25. julija.

Delegati so obravnavali tudi poročilo o razporejanju dohodka za osebne dohodke v prvem trimesečju. Po sprejetem občinskem in republiškem dogovoru o družbeni usmeritvi razporejanja dohodka bi osebni dohodki lahko porasli za 27,34 odstotka, v resnici so porasli za 27,72 odstotka. Torej smo nekoliko prekoračili dogovorjeno rast osebnih dohodkov: v prvih treh mesecih je dogovor kršilo 10 delovnih organizacij, petnajst pa ga je spoštovalo. Kljub temu lahko ugotovimo, da smo razporejanju dohodka namenili več pozornosti kot v republiki, saj smo po rasti dohodka na 42. mestu, po rasti osebnih dohodkov pa na 37. mestu med 60 občinami. Vseeno pa moramo biti pri spoštovanju dogovora doslednejši, zato morajo delovne organizacije ponovno preveriti usklajenost planskih dokumentov z določili dogovora.

Ko so delegati zbora združenega dela razpravljali o višji prispevni stopnji za zdravstvo, so terjali od zdravstvene skupnosti, naj skušajo skrajšati čakalno dobo v zobnih ambulantah. Na tokratni seji so na svojo pobudo dobili odgovor, da so za skrajševanje vrst v zobozdravstvu namenili dva milijona dinarjev, in ker novih delavcev ne morejo zaposliti, bodo povečali obseg dela zaposlenih delavcev v zobozdravstvu. Čakanje na zobozdravnika hočejo čimbolj skrajšati tudi s svobodno menjavo dela s posameznimi delovnimi organizacijami.

Zbori skupščine, sestali so se 1. in 2. julija, so sprejeli tudi zaključni račun lanskoletnega proračuna, katerega presežke prenašamo v letošnjega za pokrivanje tekočih potreb, za financiranje občinskih blagovnih zalog ter za intervencije v kmetijstvu. Delegati so sprejeli tudi odlok o obratovalnem času v trgovini, gostinstvu, turizmu, obrti in drugih storitvenih dejavnostih, potrdili so tudi predlog o podelitvi častnih priznanj občine za letošnje leto.

JANA TAŠKAR

Tretji kongres samoupravljalcev je potrdil pripravljenost, da nadaljujemo po začrtani poti, saj je na dlani, da se sedanje težke gospodarske razmere posledica nespoštovanja in neuresničevanja sprejetih dokumentov. Prav zato se kongres ni končal s sprejemom sklepnega dokumenta, ampak se nadaljuje v našem vsakdanjem življenju, sta na zborih skupščine poročala naša delegata na tem kongresu Marta Žerko in Ivan Peršin. Zbori skupščine so potrdili predlagane sklepe, da morajo vse organizirane sile z zvezo komunistov na čelu prisluhniti sklepom tega kongresa pri nadaljnjem poglabljanju samoupravnih odnosov ter uresničevanju gospodarske stabilizacije. Z nosilcem akcije, občinskim sindikalnim svetom, pa naj v vseh temeljnih okoljih za uresničevanje kongresnih sklepov sprejmejo akcijske programe.

PROGRAM
PRIREDITEV OB PRAZNIKU OBČINE KAMNIK – JULIJ 1981

Sobota, 18. julija, ob 15. uri Srečanje izseljencev in delavcev na delu v tujini v Kamniški Bistrici

Petek, 24. julija, ob 10. uri Otvoritev novih proizvodnih in skladiščnih prostorov Tekstilnega inštituta Maribor TOZD Eksperimentalna tkalnica Kamnik

Sobota, 25. julija, ob 8. uri Slavnostna seja zborov občinske skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij v Izobraževalnem centru Rudolfa Maistra v Kamniku

ob 10. uri Odkritje spomenika padlima borcema A. Miklavčiču in D. Mlakarju na Perovem

ob 11. uri Zborovanje na Kratni

ob 20. uri Tradicionalni miting na Trgu prijateljstva v Kamniku

ob 8. uri Odprto prvenstvo Kamnika v tenisu za slovenski pokal na teniškem igrišču v Kamniku

ob 8. uri Tradicionalni odprti odbojakrski turnir trojk na igrišču pri kopališču v Kamniku

Nedelja, 26. julija, ob 8. uri Lovsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe na strelišču v Stebljevku

ob 10. uri Otvoritev kmetije za kmečki turizem pri Cirilu Lanišku v Tunjicah

Petek, 31. julija, ob 10. uri Otvoritev plantažnega nasada jablan v Godiču

ob 11. uri Otvoritev smopostrežne trgovine v Stanjah

Sobota, 1. avgusta, ob 16. uri Otvoritev TV pretvornika na Veliki planini

OBČANI, POČASTIMO NAŠ PRAZNIK S ČIMVEČJO UDELEŽBO NA VSEH PRIREDITVAH!

OBČINSKA KONFERENCA SZDL KAMNIK

Eksplozija bombe v Teheranu

Eksplozija bombe, ki je pred nedavnim razdejala sedež vladajoče islamske republikanske stranke (IRP), ubila 69 ljudi, med njimi tudi voditelja stranke, ajatolo Beheštija, je imela ob vsej človeški tragiki nedvomno tudi globok simbolični pomen. Iran, država, ki jo že več kot leto dni pretresajo notranji nemiri, vse dogajanje pa še dodatno zapleta vojna z Irakom, je očitno na krvavem pragu državljanske vojne. Povsem gotovo je, da se v notranji, verski enotnosti, ki je tako silovito odplavila šaha Rezo Pahlavija, kažejo globoke in široke razpoke. Teh nasprotij očitno ne bo odpravil niti veliki verski poglavar imam Homeini, pa čeprav se bo še tako zavzeto skliceval na versko enovitost in sveti boj proti vsem nasprotnikom islama.

Nekoliko skrivnostni in še ne popolnoma razjasnjeni »odhod« bivšega predsednika republike Banija Sadra je ta notranja nasprotja še poglobil in zdi se tako, kot da se bodo uresničile njegove napovedi o državljanski vojni po njegovem odhodu. Kaže torej, da Iran vse bolj tone v morju različnih političnih in idejnih sil, ki v boju za oblast in prevladujoči vpliv skorajda ne izbirajo prijemov.

Toda vse to hkrati dokaj gotovo potrjuje tudi mišljenje, da s tako obetajočo iransko revolucijo vendarle ne bo nič. Vrsta napovedanih družbenih, predvsem pa socialnih reform, je zastala – vprašanje je, če so se sploh kdaj začele, medtem ko politični boj postaja najpomembnejši vsakdan Irana.

Bolj ali manj je tudi jasno, da imam Homeini nima več tiste magične moči, ki je v pragmatičnem pogledu omogočila odpravo marsikatere začetne težave. Nebrzdan politični boj je takorekoč drugega za drugim z najvidnejših in najvplivnejših položajev odpravil nekatere njegove dolgoletne sodelavce v izgnanstvu. Očitno pa je, da tudi vse nasprotujoče sile v Iranu niso jasno polarizirane, kajti ob zadnjem atentatu na sedež islamske republikanske stranke so dvomi segli tudi v najvišji vrh te stranke. Čeprav so se takoj po atentatu na teheranskih ulicah pojavila gesla, da je Bani Sadr kriv za smrt svojega velikega nasprotnika Beheštija, pa je seveda veliko vprašanje, ali je roka bivšega predsednika resnično tako močna in učinkovita.

Vsekakor pa drži, da notranji politični boj slabi možnosti iranske revolucije na številnih drugih področjih. Hkrati potiskajo medsebojni politični prepiri vse bolj na stranski tir tudi vojno z Irakom. Se bo torej Iranu po tiraniji velikega šaha vendarle uspelo izmotati iz dokaj ekstremističnih zahtev verskega fanatizma, ki zanemarja povsem konkretne težave povprečnega Iranca? Možnosti ni veliko, časa pa tudi ne.

J. KOVAČIČ

Staro špitališko šolo bo Utok z majhnim denarjem preuredil v delavnice za krojenje konfekcije, v katerih bo zaposlenih od 20 do 30 delavcev.

Utokov obrat v Špitaliču

V Utoku so si za letošnje gospodarsko leto zastavili širokopotezen načrt, saj hočejo ustvariti 625 milijonov dinarjev prihodka, izvozili naj bi za okrog 160 do 180 milijonov dinarjev. Temeljna organizacija Konfekcija naj bi ustvarila 270 milijonov din – in če hočejo ta načrt uresničiti, bodo morali proizvodnjo količinsko povečati na 90 tisoč najrazličnejših izdelkov. Tolikšne proizvodnje pa v obstoječih oddelkih s sedanjim številom delavcev ne bi mogli uresničiti.

Misel, da bi Utok odprl svoj obrat v nekdanji osnovni šoli v Špitaliču bo kmalu postala resničnost, saj so na zadnji seji občinskega izvršnega sveta, ki so se je udeležili tudi predstavniki Utoka in krajevne skupnosti Špitalič, podprli predlog o ustanovitvi obrata v Špitaliču ter se dogovorili tudi o uporabi stavbe.

V nekdanjih učilnicah špitališke šole bo od 20 do 30 delavcev oziroma delavk krojilo material za konfekcijske izdelke. Delo bodo tu v prvi vrsti našli ljudje iz Špitaliča in okolice, ki se doslej niso mogli zaposliti. Verjetno pa bo prostor tudi za nekaj delavcev, ki se zdaj vozijo na delo v Kamnik ali še dlje.

Za krajevno skupnost Špitalič, ki sodi med manj razvite in ki je pred časom razmišljala, da bi v šoli uredili gostinski objekt, bo novi obrat gotovo dragocena pridobitev, saj jim ustanovitev obrata zagotavlja hitrejši razvoj. V Utoku so jim za začetek obljubili denarno pomoč pri napeljavi telefonskega omrežja. Ustanovitev Utokove enote v Špitaliču pa je hkrati nova potrditev tega, da skladnejši razvoj občine ni zapisan le v razvojnih načrtih, ampak da zapisane cilje v vsakdanjem življenju tudi uresničujemo.

Pohod od spomenika do spomenika

Tudi ob letošnjem prazniku krajevne skupnosti Kamniška Bistrica, ki ga vsako leto 9. junija praznujejo v spomin na napad partizanov na nemško žandarmerijsko postajo v Stahovici, se je zvrstilo več prireditev. Mednje sodi tudi že tradicionalni pohod borcev NOB, pripadnikov teritorialne obrambe, civilne zaščite, lovcev, mladine in drugih občanov od spomenika do spomenika NOB po vaseh pod obronki Kamniških planin.

V zgodnjem nedeljskem jutru se je v Stahovici zbralo lepo število udeležencev, ki so s prapori na čelu krenili na pot preko Kregarjevega, Bistričice na Slevo, kjer so se poklonili spominu padlih borcev Zidanškove brigade, ki so tu padli v spodadu z okupatorjem in njegovimi hlapci januarja 1945. leta. K spomeniku iz pohorskega granita so položili vence, Stane Brozovič pa je v imenu družbenopolitičnih organizacij spregovoril udeležencem pohoda o tem tragičnem dogodku. Mladi so pripravili krajši kulturni program. Častne salve lovcev, ki imajo patronat nad spomenikom, so zadonele po pobočjih Kamniškega vrha.

Pohodniki so krenili naprej po gozdnih stezah proti Okroglem, majhni vasici nad Bistriško dolino, ki je bila med narodnoosvobodilnim bojem do tal požgana. Prijazni vaščani so pohodnike gostoljubno sprejeli in skupaj z njimi obudili spomine na težke, a obenem slavne dni. Ob spome ku pod vasjo so spet zadon salve, delegacija lovcev je pol la venec, Mirko Štrin, nekd partizan, ki je gozdove pod K mniškimi planinami prekriž po dolgem in počez, pa je mla ni spregovoril o velikem del ki so ga prispevali prebivalci krajev za to, da mladi danes ž jo lepše in srečnejše življenje.

Dolga kolona se je nato m Županjih njiv spustila v dolin se na drugi strani Kamniške strice povzpela proti Vegra Tu je bila zaključna prireditev krajevnem prazniku z odkrit spominske plošče kurirski po 7 G, ki je med NOB delala tem območju.

F

Udeleženci spominskega pohoda ob spomeniku borcem Zidanškove brigade na Slevem

Izhodišča za obnovo mestnega jedra

Da bi ohranili čim več kulturnozgodovinskih vrednot Kamnika, ki sodi med najstarejša slovenska mesta, hkrati pa v njem zagotovili današnjemu življenju primerne bivalne in delovne pogoje, je krajevna skupnost Kamnik že pred tremi leti naročila izdelavo dokumentov, ki bodo dali izhodišča za ohranjanje in prenovo mestnega središča.

Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo oziroma njen visokošolski tozd za arhitekturo je izdelal gradivo, ki je razstavljeno v prvi polovici julija v dvorani nad kavarno Veronika, kar pomeni, da je to tudi javna razprava o izhodiščih za revitalizacijo starega dela Kamnika. Gradivo je nastalo na osnovi strokovnih študij ter ankete, v kateri so sodelovali prebivalci mestnega jedra. Po končani razgrnitvi oziroma javni razpravi pa naj ga bi skupaj z dopolnitvami iz javne razprave že uporabili kot dokument za dopolnitev sprejetega urbanističnega načrta Kamnika. V dopolnjenem urbanističnem načrtu bi tudi že opredelili posamezne predele mesta oziroma kareje, za katere bo treba zaradi temeljitejših posegov po veljavnih postopkih sprejeti nove zazidalne načrte, oziroma predele, kjer bo obnavljanje in hkrati posodabljanje stavb možno le z razširjeno lokacijsko dokumentacijo. Da bi usklajevanje oziroma oblikovanje dopolnitev urbanističnega načrta zajelo čim širši krog delovnih ljudi in občanov, so na skupnem sestanku izvršnega sveta ter predstavnikov fakultete, zavoda za spomeniško varstvo, krajevne skupnosti in nekaterih delovnih organizacij predlagali ustanovitev družbenega sveta.

Krajevna skupnost Kamnik – Komisija za varstvo spomenikov in sanacijo starega dela mesta, obvešča prebivalce mestnega jedra – starega dela mesta, da bo od 1. julija do 12. julija 1981 razgrnitev načrtov revitalizacije (obnove) za stari del mesta v dvorani nad kavarno »Veronika«.

Razstava bo odprta vsak dan od 9. do 12. ure in od 14. do 19. ure.

10. julija ob 11. uri dopoldne bo strokovno tolmačenje razgrnjenih načrtov.

Vabimo vse prebivalce, posebno starega dela mesta, da si razstavo ogledate in daste svoje pripombe in predloge.

KRAJEVNA SKUPNOST KAMNIK
Komisija za varstvo spomenikov in sanacijo starega dela mesta in varstvo okolja

Kaj je s kamniško kanalizacijo?

Držala se bom pregovora in opisala samo greh, grešnika pa naj ugotovi vsak, ki bo tole bral. In ker računam s tem, da bere naše občinsko glasilo tudi kdo od tistih, ki bi lahko ukrepali, sem se potrudila in napisala članek prav zanj.

Najbolje, da ne hodim predaleč od problema, da ne bo kdo izgubil veselja do branja; gre namreč za perovski konec – za Kovinarsko cesto in pas zemljišča ob njej – za precej širok pas, kjer neprenehoma kaj gradijo. In potem tisto zgrajeno priključijo na že tako preobremenjeno odvodno cev. Nekaj pred Titanom so napravili kolektor – tri debele cevi (in če se ne bo kdo zmigal, jih bo kmalu še več) prinašajo svojo vsebino v četrto, niti toliko debelo, kot je najdebelejša od onih treh.

Zdaj pa si predstavljajte naliv – niti ne tako zelo velik – takšen, kakršen je lahko vsak teden eden. Seveda postane pretok vode prevelik. In vse skupaj udari nazaj: v delovne prostore tovarne Titan, v sosedovo drvarnico in še kam. Predvsem k nam. Recimo ne v drvarnico, ampak v dve bivalni sobi, iz katerih je treba pospraviti v kanto za smeti nekaj parov čevljev, ki brez kopeli v gnojnici (tudi vaši, dragi bralec) prav gotovo ne bi sodili tja.

Na žalost pa niso nastradali samo čevlji – tri decimetre umazane vode oz. brozge je bilo tudi v kleti, kjer imamo shranjena živila, v kopalnici, v kurilnici, v predsobi in v garaži – in le kdo nima v teh prostorih nastavljenih po tleh vse polno reči?

Zdajle spet lije. V kleti spet raste voda – oh, oprostite; kakšna žalitev vode mi je prišla izpod svinčnika; saj tisto spodaj še zdaleč ni voda.

Ne mislite, da samo pubertetniško rovarim, čeprav ne nosim kaj prida let na grbi. Pišem v imenu vse naše družine, ki se preteguje po kletnih prostorih, ker nekateri nimajo dovolj soli v glavi. Zase in za lepe besede že, za tujo kanalizacijo pa prav gotovo ne.

Nisem optimist – zaradi repenčenja neke dijakinje v občinskem glasilu se ni premaknila še nobene gora. Lahko pa bi se kdo le popraskal po glavi. Vsaj enkrat – ampak iz tega praskanja bi se lahko izcimilo tudi kaj nam v korist. Takoj, ko smo prvič, odkar so položili tisto tretjo cev, po telefonu iskali pomoč, nam ni namreč vedel nihče svetovati drugega, kot da naj mirno gledamo, da bodo jaški začeli spet požirati. Pristojen pa ni bil nihče. Kot se na žalost dogaja v mnogih podobnih primerih. Zdi se mi, da bo dovolj. Ali se bo medtem, kot se bomo med naslednjim dežjem spet s škornji na nogah (in s ščipalkami na nosu) mučili za »rodni dom«, komu le kaj posvetilo? Dvomim. Ampak potem se ne čudite, če se bom vpisala na karate klub in začela trenirati najbolj smrtonosne udarce. Prvega bo dobil tisti, ki bo prinesel račun »za dodatno pošiljko iz omrežja mestne kanalizacije«. (Najbrž pa se bom premislila in poiskala pravi naslov!)

MARTA MAJCENOVIČ

Od vsepovsod

● Usmerjeno izobraževanje ponuja več možnosti

LJUBLJANA – Vsi trije zbori slovenske skupščine so na skupnem zasedanju soglašali z amandmaji k ustavi SFRJ. Hkrati so govorili tudi o uresničevanju narodnostne politike v republiki in poudarili, da je sedanji odnos do narodnostnih manjšin pravilen in le-tem omogoča enakopravno vključitev v življenje in delo na vseh področjih. Delegati zborov so sprejeli tudi poročilo slovenskega izvršnega sveta o usmerjenem izobraževanju in ugotovili, da je navkljub nekaterim težavam začetek tega izobraževanja v letošnjem šolskem letu mogoč. Vendar so še opozorili, da združeno delo nekoliko preslabo izkorišča možnosti, ki mu jih ponuja usmerjeno izobraževanje, majhno pa je tudi zanimanje za izobraževanje ob delu in iz dela.

Investiramo še več, kot ustvarimo

BEOGRAD – V sedanjem gospodarskem položaju se ni mogoče še naprej zadolževati v tujini in tako zbirati denar za akumulacijo, temveč se je treba sprijazniti z odpovedovanjem. Vendar pa je nujno, da nosijo bremena gospodarske stabilizacije vsi, ne pa v največji meri le delavci, zaposleni v proizvodnji, je bilo rečeno na pogovoru predstavnikov ZIS z jugoslovanskimi novinarji. Še posebej je bilo na tem srečanju poudarjeno, da investiramo–navkljub vsem resolucijskim omejitvam in dogovorom, skoraj toliko, kot znaša vrednost enoletnega družbenega. Kot so omenili na tem sestanku, sedanja 20-odstotna zadolženost Jugoslavije še ni kritična, pač pa so ugotovili, da vse preveč dinarjev nekontrolirano odteka iz države. Zato ZIS razmišlja o nekaterih ukrepih, ki naj bi zavrli ta proces. Med drugim naj bi uvedli za odhod v tujino brezobrestni polog ali pa takso, vendar, kot so dejali predstavniki ZIS, noben izmed ukrepov. ne bo omejil ustavne svobode potovanja naših ljudi v tujino.

● Želje in zahteve večje od možnosti

LJUBLJANA – Čeprav bo slovensko kmetijstvo v sedanjem srednjeročnem obdobju dobilo za naložbe okoli 13,9 milijarde dinarjev, to še nepomeni, da je dobilo prednostno vlogo v gospodarskem razvoju. Ko so na seji zbora delegatov poslovne skupnosti za razvoj kmetijstva in živilske industrije Slovenije govorili o možnostih kmetijskega razvoja, so menili, da ni mogoče povsem zanesljivo napovedovati, da bo kmetijstvo doseglo začrtane cilje, zdi se tudi, da težko uskladiti želje z možnostmi. Očitno je namreč, da družb dogovor o uresničevanju planskih nalog pri razvoju kmetijstva, ž stva in ribištva ni usklajen s plani posameznih občin.

● Večji dohod narekuje spremembo dogovora

LJUBLJANA – Ko je slovenski izvršni svet razpravljal o rezu tih, ki kažejo gibanje dohodkov delovnih organizacij, je menil, d bilo treba zaradi nekaterih sprememb dopolniti določila dogovo uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka. Ta nam predvideva različno zaostajanje osebnih dohodkov za rastjo hodka. Glede na to, da se je v prvem trimesečju dohodek v Slove v povprečju povečal za 32 odstotkov) kar je več, kot je predvide dogovoru), se je izvršni svet strinjal z dopolnitvami. Tako naj delovnih organizacijah, ki bodo dohodek povečale za manj petino, lahko dvignile osebne dohodke od 10 odstotkov. Tiste bodo dosegel rast dohodka med 30 in 40 odstotki, bodo la sredstva za osebne dohodke povečevale za pet odstotkov počas od rasti dohodka. Pri vsakem nadaljnjem odstotku še večje dohodka pa se bo moralo zaostajanje sredstev za osebne doho povečati za po 1,5 odstotka.

XIII. zbor gorenjskih aktivistov in borcev NOV

V nedeljo, 21. junija, so se gorenjski aktivisti in borci NOB že trinajstič zbrali na svojem tradicionalnem zboru. Tokrat so se srečali v Mostecu v občini Ljubljana Šiška, ki je bil letos prvič organizator tega zbora.

Udeležencem zbora, ki je bil hkrati tudi osrednja proslava ob prazniku šišenske občine, je spregovoril Marjan Orožen, predsednik mestne konference ZKS Ljubljana. V svojem govoru je poudaril prispevek gorenjske v oboroženem boju in ljudski revoluciji.

Srečanja aktivistov in borcev so priložnosti, da na njih poudarimo neprekinjenost vsebine naše revolucionarne poti, je dejal Marjan Orožen, saj se prek nje naši sedanji vodstveni kadri, še posebej pa mladi, lahko najneposredneje srečujejo s širino in izvirnostjo osvobodilnega boja, z njegovimi kulturnimi in humanističnimi izročili, z organizacijskimi in obilizacijskimi izkušnjami.

V izvirnem in preprostem kulturnem programu so nastopili ljubljanski dramski umetniki skupaj z amaterskimi igralci iz Medvod in šiške. Na gozdnem področju so pokazali začetek in zmago oboroženega boja proti okupatorju, vmes pa pravi partizanski miting. Udeleženci so izvirno zamisel in izvedbo prireditve, ki ni terjala velikih stroškov za postavljanje odrov, toplo pozdravili.

Prapor zbora gorenjskih aktivistov so nato prevzeli predstavniki občinske konference SZDL Jesenice, kjer se bodo prihodnje leto spet srečali gorenjski aktivisti.

Ob tem se moramo vprašati, kje so bili letos aktivisti in borci iz kamniške občine. Razen predsednika občinske konference SZDL in še nekaterih posameznikov, na tem zboru naših aktivistov ni bilo. Doslej smo se vseh zborov udeleževali organizirano, najmanj z dvema avtobusoma. Torej se lahko vprašamo, kdo je odgovoren, da smo letos organizacijo udeležbe na zboru povsem opustili. Ali se res ne znamo dogovoriti in številnim aktivistom iz Tuhinjske doline, Črne in drugih območij naše občine omogočiti udeležbo na tem srečanju. Naši sosedje so znali organizirati posebne avtobuse iz Črnega grabna, Moravške doline in Domžal. Takega odnosa do udeležbe na zboru gorenjskih aktivisov, katerega pobudnik in soustanovitelj je tudi naša občina, v prihodnje ni mogoče več opravičevati.

F. S.

Prijetne počitnice!

Tudi letos so nekateri učenci osnovnih in srednjih šol še posebno prijetno slavili konec šolskega leta. Kar 164 odličnjakov iz obeh centralnih osnovnih šol, podružničnih, šol s prilagojenim programom Olge Avbelj iz Homca, Zavoda za usposabljanje invalidne mladine, poklicne šole ZUIM in Izobraževalnega centra sta 23. junija sprejela Slavko Ribaš, predsednik občinske skupščine in Ivan Justinek, predsednik Skupščine izobraževalne skupnosti ter jim podelila knjižne nagrade za prizadevnost in odličen uspeh v minulem šolskem letu.

Čestitkam se pridružuje tudi uredniški odbor Kamniškega občana, hkrati pa želimo vsem učencem in pedagoškim delavcem prijetne počitnice brez nezgod, da bi se jeseni vrnili čili, zdravi in polni novih moči za delo v prihodnjem šolskem letu.

Srečno doživetje v Sežani

Najprej se zahvaljujem društvu upokojencev Kamnik pod vodstvom tajnika Petra Klavčiča za tako izredno izbran izlet na pevsko slavje, revijo pevskih zborov v Sežani.

Kako čudovita, lepo izvedena pevska prireditev v množičnem pomenu besede. Z velikim zadovoljstvom in veseljem sem poskušala nastope ubranega lepega petja vseh nastopajočih zborov. Bilo je 50 pevskih zborov iz vseh krajev Slovenije: Gorenjske, Primorske, Celja, revirja, Posavja, severne Slovenije, Prevalj, Maribora in še nešteto drugih krajev. Nazadnje je nastopilo 1000 pevcev ob spremljavi pihalne godbe Divača. Najbolj pri srcu mi je ostala pesem »Triglav moj dom«, kakor tudi prelepa pesem »Jugoslavija«, katero je zopet spremljala pihalna godba iz Divače.

Bilo je enkratno doživetje. To nas poživi, razvedri, vliva med upokojence pogum, dobro voljo in vse lepo, kar spada k izboljšanju življenja posameznim upokojencem.

Želim v imenu članov in članic poudariti, da bi take prireditve tudi v prihodnje obiskovali.

Moja iskrena želja je tudi, da bi v našem Kamniku ustanovili med člani – upokojenci pevsko društvo, da razveselimo sebe in druge z lepo slovensko pesmijo.

Za vse še enkrat iskrena hvala v imenu upokojenk in upokojencev iz Kamnika in okolice.

SILVA FILIPIČ

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

Nova zdravila za tozd gostinstvo in žičnice

Temeljna organizacija Gostinstvo in žičnice, v kateri je zaposlenih 65 delavcev, kljub neštetim sklepom in ukrepom še vedno ni presegla gospodarskih in samoupravnih težav, pa niti uresničila sanacijskih nalog in nalog, ki so jih ji kot nosilcu turistične in gostinske ponudbe zaupali člani interesne skupnosti Velika planina.

Na osnovi sprejetih izhodišč za dolgoročno sanacijo naj bi že v bližnji prihodnosti, najkasneje pa v pol leta, tozd dobila sanacijsko-investicijski program, v tem času pa naj bi bil sklenjen tudi samoupravni sporazum o medsebojnih obveznostih sanatorjev. Izhodišča za dolgoročno sanacijo sprejeli, so jih delavski svet sozda Integral in izvršni odbor SIS Velika planina, po razpravi v družbenopolitičnih organizacijah pa potrdili tudi delegati skupščine, opredeljujejo kot sanatorje tozda Gostinstvo in žičnice, vse delovne organizacije, ki se povezujejo v sozd Integral (nekdanji Sap-Viator). Vse temeljne organizacije v okviru sozda naj bi odpisale vse terjatve do tozda Gostinstvo in žičnice do konca preteklega leta. Izgubo iz preteklega leta v višini 5,1 milijona din naj bi pokrila delovna organizacija Golfturist in sozd, občinski sklad skupnih rezerv pa naj bi tozdu odpisal oziroma zagotovil pokrivanje posojila 6,8 milijona din, ki ga je tozd najela v letu 1980. Za obnovo varnostnega sistema na žičnici na Veliki planini – zamenjati ga je treba jeseni – naj bi tozd najela posojilo, za katerega bo dala garancijo interna banka Integrala, interesna skupnost Velika planina pa prevzela 50 odstotkov kreditnih obveznosti. Za uresničitev sanacijsko-investicijskega programa naj bi namenili 13,1 milijona din in za 2,2 milijona din obveznic, ki naj bi jih tozdi Integrala vložili v republiški sklad skupnih rezerv.

Da bi poslovanje v tozdu ne bilo več moteno, bodo potrebne tudi kadrovske spremembe (zamenjava direktorja), urejeno delo računovodske službe pa bo zagotovila DO Golfturist ob pomoči sozda. Za nemoteno poslovanje in zagotavljanje osebnih dohodkov delavcem naj bi tozd dobila premostitveno posojilo, ki naj bi ga vrnili do konca leta.

Izhodišča za sanacijo razmer v tozdu, ki jih je priprvil izvršni svet, obetajo, da bo Gostinstvo in žičnice končno lahko začelo normalno gospodariti in živeti, s čimer se bo okrepilo tudi samoupravljanje. Zato so v vseh razpravah tudi zavrnili predlog družbenega pravobranilca samoupravljanja o uvedbi družbenih ukrepov v tozdu, s katerimi naj bi omejili samoupravne pravice zaposlenih. Če pa bi spet prišlo do odstopanj od sprejetih nalog – sozd Integral oziroma njegove delovne in temeljne organizacije so namreč pri vseh dosedanjih poskusih sanacije dvignile roke, tako da je svoje obveznosti pri sanaciji izvršil le občinski izvršni svet – bodo o tem razpavljali zbori skupščine.

J. T.

Ferdo Mayer razstavlja

V prostorih Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij Ljubljana so konec junija odprli razstavo del Ferda Meyerja. Njegova dela, o katerih je Smiljan Škofic zapisal, da ga uvrščajo med slikarje s prevladujočo čustveno komponento, čistim slogom, v zadnjem obdobju pa v njegovih delih prevladuje simbolika v figurativnih kompozicijah, bodo na ogled do 27. julija.

Rojaki iz Francije navdušili s pesmijo

Konec junija se je v dvorani Veronika Kamničanom predstavil moški pevski zbor slovenskega kulturnega delavskega društva iz francoskega rudarskega mesta Aumetz. Člani zbora so bili ves teden gostje Slovenske izseljeniške matice, med drugim so gostovali tudi na tradicionalnem pevskem taboru v Šentivdu pri Stični in v Kamniku, kjer so jih sprejeli člani kamniške izseljeniške podružnice in pevci Solidarnosti.

Zbor, ki je bil ustanovljen leta 1926 v rudarskih sredinah v Aumetzu, kjer so naši dedje in očetje iskali kruh, šteje okoli 20 pevcev. Med njimi sta tudi dva Italijana in Francoz, ki so poročeni s Slovenkami. Čeprav je zbor maloštevilen, se odlikujejo ubranem in kvalitetnem petju. Vodita ga kar mlada zborovodja, eden se je celo izpopolnjeval v Ljubljani.

Izbor pesmi na njihovem koncertu v Kamniku je bil zelo pester, saj so poleg slovenskih narodnih prepevali tudi dalmatinske, makedonske, ruske, italijanske in francoske narodne pesmi. Z znano partizansko pesmijo Domovina naša je svobodna, avtorja Viktorja Mihelčiča pa so še posebno navdušili občinstvo. V svojih vrstah so imeli tudi pesnika – amaterja Ernesta Petkovška, ki je v veliko zadovoljstvo poslušalcev prebral svojo slovensko stvaritev z naslovom Moja slovenska pesem.

Verjetno lahko v imenu vseh obiskovalcev samostojnega koncerta naših rojakov iz Francije zaključim, da so njihove pesmi zadovoljile tudi najzahtevnejše poslušalce, kar so dokazali tudi z dolgim ploskanjem ob zaključku vsake pesmi, še zlasti prisrčno pa je bilo slovo.

V znak prijateljstva in v želji po nadaljnjem sodelovanju so kamniški »Solidarci« izročili gostom leseni kamniški grb in cvetje, pred pričetkom njihovega koncerta pa jim je moški zbor »Solidarnost« pod vodstvom Milana Trčka zapel tri pozdravne pesmi.

M. J.

● *S problemske konference o osnovnošolski problematiki v naši občini*

Vrata celodnevne šole se ne bodo odprla sama

Delegati iz vseh občinskih temeljnih okolij, predvsem pa šolstva, so na nedavni problemski konferenci kritično ocenili prepočasen razvoj osnovnega šolstva, še zlasti pa premalo aktivno vključevanje v prehod na celodnevno šolo, saj je znano, da naša občina nima niti oddelka celodnevne šole. Razpravljali so tudi o problematiki podružbljanja vzgoje in izobraževanja, materialni problematiki in šolski prehrani.

Medtem ko so šole v oddaljenih krajevnih skupnostih središče družbenega in kulturnega življenja, je v centralnih šolah še vedno prisotna zaprtost do okolja, čemur v veliki meri botruje nezainteresiranost krajevnih družbenopolitičnih in delovnih organizacij za tesnejšim povezovanjem. Pedagoški delavci so pripravljeni organizirati kulturne in druge manifestativne prireditve (to so med drugim dokazali tudi z letošnjim nastopom ob dnevu mladosti), zato bi morale tudi krajevne skupnosti in delovne organizacije svoje programe pravočasno predložiti šolam. Tesnejše sodelovanje bo treba še bolj spodbujati, ne nazadnje tudi večjo povezanost med šolami ter izobraževalnim centrom. S ponudbo neizkoriščenih prostorskih zmogljivosti v Centru za namene osnovne šole, bi v Kamniku hitreje uresničevali potrebe po celodnevni šoli. Nobena slovenska celodnevna šola nima idealnih pogojev, zato bi tudi pri nas lahko z majhnimi stroški, nekoliko dobre volje in tesnejšim sodelovanjem vseh okolij zagotovili možnosti celodnevnega šolanja vsaj v eni stopnji osnovnošolcev. Take možnosti obstajajo tudi na nekaterih podružničnih šolah. Denar ni in ne sme biti edino merilo pri nadaljnjih akcijah za prehod na celodnevno šolo.

Prav tako še vedno nismo dosegli vseh ciljev šolske prehrane v Kamniku, čeprav so z dokončno ureditvijo sodobne kuhinje v ICRM ter z razdeljevalnico in jedilnico v OŠ Fran Albreht dani pogoji boljšega prehranjevanja otrok. Zanimanje staršev za tople obroke pa še zdaleč ne dosega predhodnega negodovanja zaradi neurejene šolske prehrane. Tako majhnemu odzivu staršev, ki povzroča težave tudi kuhinji pri pokrivanju stroškov, verjetno lahko pripišemo krivdo tudi premajhni osveščenosti staršev, kako pomembna je redna prehrana za normalen telesni in duševni razvoj otrok. Zbrani anketni podatki namreč zgovorno pričajo, da številni kamniški šolarji še vedno nimajo urejene prehrane.

Razprave na problemski konferenci so torej pokazale, da nadaljnjega razvoja osnovnega šolstva ne moremo peljati mimo uokvirjenih in z resolucijo začrtanih materialnih možnosti, zato pa ga bomo morali tem bolj usmerjati v okvir neizkoriščenih vsebinskih možnosti, katerih najpomembnejši faktor je človek – samoupravljalec.

Na konferenci so izvolili posebno komisijo, ki bo iz razprav izluščila sklepe in predloge, ki bo osnova za nadaljnje akcije v razvoju osnovnega šolstva. Podobne konference pa naj bi postale tudi stalna oblika prikazovanja in reševanja šolske problematike v občini.

MIRA JANČAR

Lovci s krampi na pobočju Grohata

Stahoviški lovci na delovni akciji

V začetku junija so lovci LD Stahovica v dogovoru z gozdnim gospodarstvom pripravili delovno akcijo pri gradnji nove gozdarsko lovske steze. Očistili in utrdili so okrog 750 metrov steze v strmih pobočjih Grohata. Namesto pušk so tokrat zapeli krampi in rovnice. Lovci so bili zadovoljni, saj so s tem sebi in gozdarjem omogočili lažji dostop v ta predel Kamniških planin, hkrati pa ima steza, ki jo bodo poslej vsako leto redno očistili in vzdrževali, pomen tudi za preprečevanje širjenja gozdnih požarov. Stahoviški lovci redno vzdržujejo preko 14 kilometrov gozdnh in gorskih steza in poti.

F. S.

Bogata razstava šolarjev, slab obisk staršev

Ob koncu šolskega leta so se učenci Osnovne šole Frana Albrehta z več kot 300 deli predstavili kamniški javnosti, predvsem pa svojim staršem, z bogato razstavo likovnih, modelarskih, foto in ročnih del. S svojimi deli so se predstavili učenci vseh razredov in letnikov v okviru likovnega, modelarskega in foto krožka ter krožka ročnih del. Prevladovala so sicer likovna dela, manjkalo pa ni tudi najrazličnejših modelov letal, ladij in konstrukcij raznih naprav, izdelkov iz kovine, lesa in papirja, raznih tapiserij, prtičkov, lutk, pletenih in vezenih izdelkov.

Med likovnimi deli so prevladovale tempera, akvareli in lepljenke, poleg teh pa je bilo tudi precej del v pastel in akril tehniki, grafik in risb.

Ob otvoritvi razstave, ki jo je svečano odprla predsednica sveta staršev Marija Rot, so učenci izvedli pester in prijeten kulturni program. Ob tej priložnosti je ravnatelj šole Pavle Slabe podelil priznanja desetim učencem za dosežene uspehe na republiškem srečanju mladih tehnikov junija letos v Mariboru ter udeležencem tekmovanja v slikanju v Škofji Loki.

Ta kratka informacija o prizadevni aktivnosti učencev in učitelejv v izvenšolskih aktivnostih ne bi bila popolna, če ne bi omenili tudi slabe udeležbe obiskovalcev. Bilo je, kot da so učenci vse leto pripravljali razstavo le zase in ne predvsem za starše. Žalostno, toda resnično: le trije starši, ki so si želeli ogledati delo svojih otrok, so se odzvali vabilu. Takšen je pač bil tokrat odnos staršev do prizadevnih rok svojih šolarjev. Upajmo, da se bodo drugič bolje izkazali. Toda zares.

T. M.

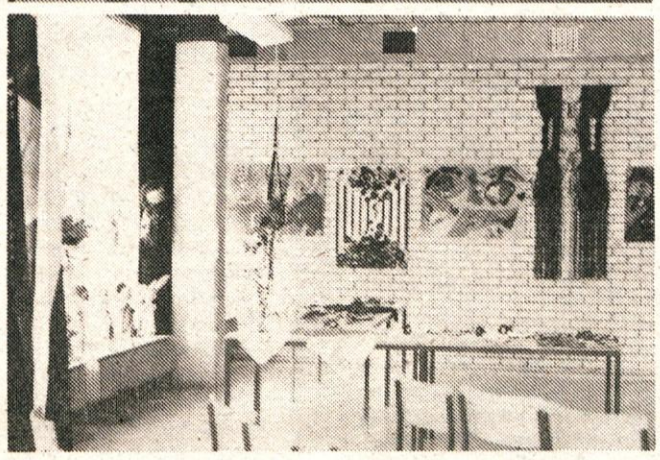

Razstava umetnosti mladih

Vsi, ki smo obiskali razstavo ročnih in likovnih del učencev OŠ Fran Albreht, smo morali priznati, da so roke učencev ustvarile prave male umetnine. Učenci so razstavili veliko tistega, kar so ustvarili v likovnem krožku, modelarskem krožku in krožku ročnih spretnosti. Slednjega smo bralcem predstavili že jeseni, ostala dva prideta na vrsto v novem šolskem letu. Sodelovali so tudi člani foto krožka, ki so predstavili nekaj posrečenih fotografij in fotogramov. Del razstavnega prostora so zasedle lične lutke, ki so jih spretne roke izdelale iz blaga, penaste gume in raznih drugih ostankov. Steno so krasili lepo izdelani makrameji, ki kažejo tudi na dober okus in smisel za barvne kombinacije. Učenke so izvezle tudi zelo lepe prtičke, ki ne bi delali sramote niti kakšni izkušeni mojstrici vezenja. Člani modelarskega krožka so razstavili nekaj zanimivih modelov jadralnih letal, ki so pritegnili predvsem fante, mladi likovniki pa so se predstavili z risbami, ki razkrivajo dobršno mero talenta in smisla za likovno oblikovanje.

Učence so pri njihovem delu vodili mentorji: Jelka Mrzel, Helena Mele, Vinko Železnikar, Majda Dodič in Boris Bratuž. Prav vsi zaslužijo priznanje za svoje delo, saj s svojim znanjem vodijo mlade v svet umetnosti in vsega lepega.

I. H.

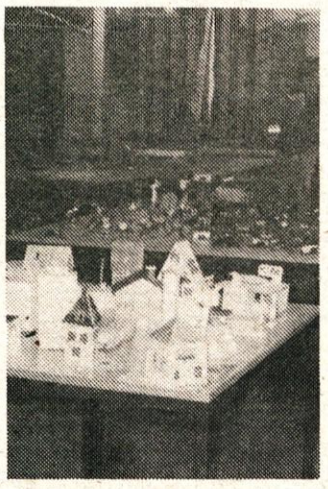

Mladi iščemo nove poti

Šolsko leto se je izteklo. Leto je minilo tudi od dneva, ko se je na svojem prvem letnem koncertu predstavil Mešani študentski pevski zbor. Obstoja komaj tri leta, vendar ljubitelji zborovske glasbe z veseljem spremljajo kvaliteten vzpon njihovega petja.

V sredo, 24. junija, so pripravili letni koncert v dvorani nad Kavarno. Marsikomu se je orosilo oko, ko je iz mladih grl med poslušalce zaplula otožna prekmurska narodna »Vsi so venci bejli«, pa koroška »O Podjuna« in druge. Priznati moramo, da so prav te otožne pesmi zboru najbolj pri srcu. Ogenj in čustva pevcev, ki se zlivajo v pesmi, dajejo petju poseben čar in lepoto.

Lotili so se tudi zahtevnih slovenskih umetnih pesmi, kot je pesem Ubalda Vrabca Veter in Simonitijeva Domovina. S temi pesmimi so dokazali ne le glasovno ubranost, ampak tudi veliko interpretacijsko sposobnost. Ne bi bilo prav, če bi pozabil omeniti pesmi, ki so najbolj »vžgale« in so jih poslušalci sprejeli z navdušenim aplavzom. Mednje gotovo sodita pesmi »Pa se sliš« in »II. Rukovet«.

Ob koncu koncerta se je predsednik zbora Dušan Jamšek v imenu pevcev in v imenu poslušalcev zahvalil zborovodji Katarini Arčon-Žavbi za požrtvovalno in kvalitetno umetniško vodstvo zbora: »Mladi vedno znova iščemo nove poti. Včasih so le-te zavite v meglo. Pri iskanju teh poti nam pomagajo ljudje z izkušnjami. Katarina Arčon-Žavbi nas je z navdušenjem, z veliko vero v uspeh in s svojim umetniškim vodstvom vodila po prav poti, za kar se ji iz srca zahvalu jemo.«

Pevce je pri odhodu z odr spremljal navdušen aplavz, ki j pojenjal šele potem, ko je zadnj pevec zapustil oder. Tisti, ki sm kdajkoli peli v zboru, vemo, kol ko to pomeni nastopajočim.

Ob tem kulturnem dogodk naj se spomnimo samo še na ne kaj! Zbor pravzaprav prepeva ž tri leta. Vendar se pevci predo bro spominjajo prvega leta ob stoja zbora. Več kot eno leto j trajalo, da so dobili vso potrebn dokumentacijo in postali eno o društev občinske Zveze kultur nih organizacij. A šele letos jim je dodeljeno tisto mesto, ki so s ga že zdavnaj zaslužili.

Marsikdaj se v kamniškem kulturnem življenju sliši očitek da smo mladi neresni in zaletav Ali ne bi marsikdo omagal n trnovi poti, po kateri je stopa Mešani študentski pevski zbor V tem zboru so mladi dokaza svojo energijo, vztrajnost in spo sobnost.

J. K

Popravek

V 12. številki Kamniškega ob čana sem v članku Razstava upo kojencev na 5. strani pomotom izpustila Antona Plevela, ki j skupaj z Andrejem Juvanom iz delal kozolec. Tov. Plevelu se z napako iskreno opravičujem.

I. URBANE

Dogodki iz NOB v kamniški občini

Leto 1941

Zadnje dni maja je prišel v kamniško partijsko okrožje neznanec, ki je po hišah ponujal slike Adolfa Hitlerja. Domačini so se na razne načine izgovarjali in niso marali teh slik. Tujec je bil Tomo Brejc-Pavle, ki je po nalogu CK KPS pripravljal vstajo v kamniškem okrožju. Tomo Brejc je tako postavil vojni komite, v katerem so bili dr. Marijan Dermastia, Anton Šturm in Stane Žerovnik. Komite je vodil v največji tajnosti vojaške in politične priprave za oborožen boj.

1. junija 1941 je bilo v Ljubljani širše posvetovanje s predstavniki okrožnih komitejev, ki ga je sklical Centralni komite KPS. Na njem je Tomo Brejc dobil smernice za delo vojnega komiteja.

Do konca junija je vojni komite osnoval prve skupine s tremi člani – trojke. Organiziral je obveščevalno službo in zveze.

17. junija je bil sestanek zaupnikov OF s predstavnikom vojno-revolucionarnega komiteja tov. Romanom-Pogačnikom v Potoškem gozdu v Črni. Govorili so o pripravah na upor proti okupatorju.

Junija in julija so Nemci vse bolj utrjevali svojo oblast. **13. julija** je prišlo na Gorenjsko, in s tem tudi v Kamnik, s Koroške 130 nemških učiteljev. Vsi so bili zagrizeni hitlerjanci. Ti ljudje so zamenjali slovenske učitelje, ki so jih izselili.

25. julija je bil v Volčjem potoku sestanek vojnorevolucionarnega komiteja. Na njem so sklenili začeti boj proti okupatorju. Ustanovili so 6 borbenih skupin, ki naj 27. julija začno z vstajo. Načrt je predvideval, da bodo z ovirami in rušenjem blokirali vse ceste, ki peljejo v okrožje, potrgali in uničili telefonske zveze, med Duplico in Domžalami prekinili železniško progo Ljubljana–Kamnik , zažgali skladišče goriva in napadli orožniško postajo v Kamniku. Po opravljenih nalogah naj bi se vse skupine zbrale na določenih mestih, nakar bi oblikovali Kamniški bataljon, ki ga bosta vodila komandant dr. Marijan Dermastia-Urban in politični komisar Tone Šturm.

V nedeljo, **27. julija,** so do podrobnosti pripravili akcijo, ki so jo začeli ob polnoči. Kamniška skupina je prekinila le telefonsko zvezo Kamnik–Kranj. Zaradi ovadbe nekega gestapovskega agenta, ki je zvedel za akcijo, so člani, ki naj bi zažgali bencinsko skladišče, padli v zasedo. Na Perovem sta tedaj padla skojevca Anton Miklavčič in Dominik Mlakar, prvi žrtvi oboroženega spopada z okupatorjem.

Skupina iz Črne je porušila most v Potoku v Črni in zaprla cesto Kamnik–Gornji grad. Dupliške skupine so uničile nekaj strojev v tovarni stolov na Duplici, zažgale most čez Bistrico in prekinile telefonske zveze. Mengeško skupino sta vodila Tone in Matija Blejc. Poščipali so telefonske žice, podrli drogove in uničili okrog 100 m železniške proge. Pri radomeljskem mostu so padli v nemško zasedo, vendar so se brez žrtev umaknili.

Radomeljska skupina je uničila oba mostova čez Kamniško Bistrico. Po akciji pa jih je opazil domači izdajalec, vendar so se borci izmaknili nemški zasedi.

Na dogovorjenem zbornem mestu se je po akcijah **28. julija** zbralo na Kratni okoli 15 partizanov iz dupliške in kamniške skupine, ki so se nato pomaknili proti Kolovškemu gradu.

Tako se je začela oborožena vstaja ob vznožju Kamniških planin. Akcije niso prizadele veliko gmotne škode, pomenile pa so hud udarec nemškemu prizadevanju za skorajšnjo priključitev Gorenjske k rajhu.

Nemci so že **28. julija** aretirali 25 ljudi in jih zaprli v kamniške zapore. Poleg tega so uvedli policijsko uro od 22. ure zvečer do 4. ure zjutraj.

29. julija je šef civilne uprave Franz Kutschera izdal odlok o ustanovitvi posebnega sodišča za sojenje komunističnim pristašem. Sodišče je imelo svoj sedež v Begunjah in je takoj pričelo z obsodbami aretiranih ljudi.

V juliju so Nemci iz Kamnika in Most izselili 69 ljudi.

Leto 1942

1. junija je Kamniška četa napadla Luče. Pri tem napadu je padel Jože Per iz Korena, smrtno ranjen pa je bil Miha Urankar-Brko iz Gradišča.

9. junija jeje Kamniška četa zasedla Stranje in pregnala okupatorjevo orožniško postajo. Uničila je še občinski in poštni urad. Njene zasede so uspešno zadrževale okupatorjeve sile, ki so v Stranje vdrle šele popoldne, po umiku borcev Kamniške čete. Med spopadom je padel Jurij Lipnik-Jurček.

12. junija je prišlo do velikega spopada z Nemci v Zapolju nad Palovčami. Med spopadom so se partizani brez žrtev umaknili proti Kamniku.

16. junija je Kamniška četa po enournem boju zavzela postojanko vermanšafta na Črnelcu. Padlo je 8 vermanov, zajeli so jih 30 ter zaplenili njihovo orožje, strelivo in opremo. V tem boju je padel partizan Rudi Pirš iz Radomelj.

Po akciji se je četa umaknila na Veliko planino. Tu se je razdelila v dve četi in se preoblikovala v 1. bataljon Kokrškega odreda.

Drugo četo novega bataljona so Nemci iznenada napadli že **19. junija.** V preboju skozi obroč je padlo 18 borcev, izgubili pa so tudi precej orožja. Dan pred to akcijo so Nemci požgali vas Kališe, večino vaščanov pa so odpeljali v internacijo.

30. junija so Nemci obesili v Kamniku 8 ljudi iz kamniške občine.

Čete Kamniškega bataljona so v Tuhinjski dolini napadle **1. julija** most pod Kozjakom in zažgale avtobus, nato so nadaljevale napade na cesti Kamnik–Vransko in Ljubljana–Trojane. Do srede julija so uničile več motornih vozil ter pobile nekaj oficirjev in vojakov, med njimi 5 gestapovcev.

Ker so bili sovražnikovi poskusi, da bi uničili bataljon, neuspešni, je povečal nasilje nad prebivalstvom. Množično so streljali talce. Samo junija so ustrelili in obesili na raznih krajih kamniške občine 79 ljudi. V obeh mesecih so selili ljudi iz vasi Češnjice, Srednje vasi, Kamnika, Duplice, Šmarce in Gradišča, skupaj nad 90 ljudi. Najhuje pa so se znesli **8. julija** nad vasmi Koreno, Gradišče pri Lukovici in Hom, saj so jih popolnoma zravnali z zemljo. Trupla postreljenih mož so s hišami vred zažgali, žene in otroke pa so odpeljali v zapore in taborišča. Istega dne so Nemci ustrelili 51 talcev v Črni, ubiti so bili domačini iz bližnjih vasi.

21. julija so Nemci s tremi bataljoni in tanki napadli partizane, ki so taborili na Rakitovcu. Njihov napad ni uspel, ker se je že prvi tank zvalil po bregu v vasi Pšajnovica in so se partizani pravočasno umaknili.

24. julija so Nemci znova napadli Kamniško četo, ki je taborila na Kamnišci pod Rakitovcem. Nemci so tedaj uplenili le zaklanega vola, ki so ga partizani pred umikom polili s petrolejem.

Leto 1943

V noči na **13. junij** sta Kamniški in Zasavski bataljon Kamniško-savinjskega odreda napadla orožniško postajo v Zgornjem Tuhinju. Posadko so pozvali, naj se vda, nato pa so z eksplozivom razstrelili vhodna vrata. Posadka se je branila do jutra, ko so ji prišle na pomoč močne nemške enote. Bataljona sta se zjutraj umaknila na Menino.

Sredi junija so Nemci okrepili svoje sile na Gorenjskem. Med drugim je bil določen še en gorski policijski polk, ki je bil v Kareliji na Finskem. Ne glede na vesti o okrepitvi okupatorjevih sil so bataljoni Kamniškosavinjskega odreda nadaljevali z akcijami. Požgali so številna poslopja, v katera naj bi se naselile nemške okrepitve ter napadli vozila na cestah in železniških progah.

Julija so Nemci prisilno izselili iz krajevnih skupnosti oziroma vasi Rudnik, Komenda in Srednja vas 17 ljudi. Prav toliko ljudi iz kamniške občine so ustrelili.

Ker so mladi fantje, vpoklicani v nemško vojsko, ob prvi priložnosti stopili v partizanske vrste, so nemške vojaške oblasti **15. julija** prepovedale vojaše dopuste vsem, ki so bili doma na Spodnjem Štajerskem ali Koroškem južno od Drave in na Gorenjskem.

1. julija je bil postavljen okrožni komite KPS Kamnik. Za sekretarja je bil 17. julija določen Franc Zupančič-Marjan.

Leto 1944

Junija meseca so Nemci nadaljevali s terorjem nad civilnim prebivalstvom. **6. junija** so v Šmarci ujeli 2 partizana in ju skupaj s gospodarjem in njegovim sinom sežgali v hiši, kjer so jima dali zavetje.

11. junija so Nemci odkrili v gozdu na Komendski Dobravi partizansko bolnišnico. V njej so bili dr. Tine Zajc, strežno osebje in 11 ranjenih partizanov. Vse zajete so zverinsko mučili, nato pa skupaj z bolnišnico zažgali.

7. julija so partizani napadli na Vrhpolju pri Kamniku nemški avto. Pobili so vse Nemce, avto pa zažgali.

Junija tega leta so se anglo-ameriške sile izkrcale v Normandiji in s tem odprle novo fronto.

Uspehi slovenskih narodnoosvobodilnih enot v napadih na prometne zveze so pospešili dogovore o pošiljanju zavezniške pomoči v orožju in strelivu. Tako so junija zavezniška letala na Menini planini odvrgla vojaško opremo za partizane.

FRANC HRIBAR-LOVRO

● *Mesečna kronika*

Opozorila ne zaležejo

Polovica letošnjega leta je za nami. Kaže, da je bil optimizem o zmanjšanju števila dogodkov iz naše kronike po prvih mesecih preuranjen. Za pretekli mesec, v katerem smo dočakali poletje, ni značilno samo povečanje kaznivih dejanj, pač pa tudi težjih posledic prometnih nezgod. Na področju kršitev javnega reda in miru se v občini Kamnik ne damo, saj je število kršitev iz meseca v mesec, z redkimi izjemami, skoraj nespremenjeno. Priprave na letovanje nas torej ne vnemirjajo prav posebno, razen kar tiče močnejšega pritiskanja na plin, nekatere pa so zaradi poletne vročine spet pričeli srbeti prsti. Ne da bi bili plat zvona, vendar z dogajanji na področju prometne varnosti in kriminalitete, ki tako ali drugače vplivajo na varno počutje delovnih ljudi in občanov, nikakor ne moremo biti zadovoljni.

JAVNI RED IN MIR

Prekrški s tega področja so si iz meseca v mesec zelo podobni, le da je bilo v mesecu juniju ponovno zabeleženih nekaj več kršitev v stanovanjskih prostorih, kjer je predvsem močnejši spol dokazoval, kdo je »gazda« pri hiši. Sosedje niso mogli uživati v nočnem počitku, miličniki pa so morali pisati »napotnice« za obiske pri sodniku za prekrške, kateremu tudi pripada letni oddih. Nekateri zares niso čisto nič solidarni.

Od dvaintrideset prekrškov zoper red in mir v preteklem mesecu, jih je bilo storjenih v gostinskih lokalih dvanajst, v stanovanjskih prostorih deset, na cesti pet, ostalih pet pa odpade na druge lokacije. Največ je bilo zopet pretepavanja, kamor smo všteli: pretepal je ženo in otroke (včasih samo ženo), udaril ga (jo) je, napadel ga je, v Komendi sta se stepli zavoljo enega moža itd. Takih primerov je bilo v preteklem mesecu zabeleženih osemnajst. Na drugem mestu je bilo razgrajanje, ne samo v gostilni, pač pa tudi doma. Ob krepitvi glasilk je ostal razbit tudi prenekateri stol, da o surovinah za steklarne ne govorimo. Grožnjam, izzivanju k pretepu in počitku ob in za cesto tokrat ni pomena posvečati posebne pozornosti, saj je bilo takih primerov vsega skupaj »le« pet. Pričetek turistične sezone se je poznal tudi v prostorih za pridržanje, kjer so se trije »gostje« hladili do iztreznitve.

2. 6. je ob 18.50 pričel doma na Duplici Dušan Š. dokazovati svoji ženi, da je znatno močnejši od nje, posebno takrat, ko mu pomagajo maligani. Lotil se je tudi otrok. Za »pomirjenje« je razbil tudi nekaj pohištva. Na dan Veljka so ga prebukirali na hlajenje, od koder je odšel precej »malko«.

15. 6. je ob 23.05 dvignil na noge stanovalce na Klavčičevi Peter L. Stanovalce na noge, ženo pa na tla. Možje v modrem so ga nekoliko pomirili, vendar so ga ob 2. uri morali vzeti s seboj, sicer bi njegova žena imela še več modric, precej bi bilo razbitega, stanovalci v bloku pa bi bili neprespani na delu. Za trud dobi »nagrado«, prenočišče je bilo zastonj.

18. 6. je ob 20. uri Marjan K. iz Most priredil četrtkov večer svoji materi in očetu z grožnjami in razbijanjem. Kazalo je, da bo s svojim »pogumnim« početjem nadaljeval, pa so ga do petka shranili v »ohlajevalnico«. Še dobro, da ni bila nedelja, sicer bi Marjana iz Most še kdo zamenjal z Marjanom v nedeljo zvečer. Sodnik za prekrške bo odmeril »nagrado«, za četrtkov večer.

21. 6. sta ob 22.20 Zuhdija M. iz Most in Salja F. iz Suhadol nič kaj nežno v Mostah »božala« Franca P. iz Most. V dvoje je lepše, Salja pa spet gost naše kronike.

27. 6. se je »izkazal« ob 16.30 Bojan G. s Kranjske pred blokom na Kranjski. Lotil se je 15-letnega P. L. in ga telesno poškodoval. Junaštvo pa tako!

TATVINE IN VLOMI

Število kaznivih dejanj v preteklem mesecu je preseglo vsa pričakovanja. Brez ukradenih koles in koles z motorji je bilo v juniju na Kamniškem storjenih enaintrideset kaznivih dejanj, če pa temu prištejemo še 14 koles, ki so zamenjali lastnika (5 od teh je najdenih) in 3 kolesa z motorjem (1 najdeno), se je število povzpelo na oseminštirideset. Dokaj žalostna slika, kar tiče zavarovaje premoženja, predvsem zasebnega.

Deset vlomov in en poskus vloma, od tega pet vlomov v stanovanje in štirje vlomi v osebne avtomobile (vsi na Zikovi ulici), narekujejo večjo budnost in zavarovanje premoženja. Pri vlomih v stanovanja je bil odnešen predvsem denar, iz avtomobilov pa kasete. Mar so to priprave na letovanje tistih, ki na tak način zbirajo poletno ozimnico glasbe!?

Med dvajsetimi tatvinami so zabeleženi tudi taki primeri: neznanec odnesel iz odklenjenega avtomobila (pa samo pet minut me ni bilo); zmanjkal denar iz odprte omare, hiša ni bila zaklenjena – denarja pa ni več; ja, kolesa pa zares nisem zaklenil. Komentar ni posebej potreben. V šestih primerih so neznanci nabirali rezervne dele za avtomobile (žaromete, brisalce, meglenke itd.) – štirje primeri na Zikovi, eden na Blejčevi in eden v Novem trgu.

Med ostalimi ukradenimi predmeti naj navedemo: vrtalni stroj z gradbišča, preko 30 kg govedine iz hladilne skrinje, avtoradio, sadike borov, rože z balkonov v dveh primerih itd.

Marjan K. s Klavčičeve si je na škodo Jerneja P. prav tako s Klavčičeve »sposodil« osebni avto in ga poškodoval.

Opozorila za čas dopustov smo zapisali že v prejšnji kroniki, zato jih danes ne ponavljamo. Velja pa jih upoštevati!

PROMETNE NESREČE

Gole številke o prometnih nesrečah ne pokažejo prave slike stanja prometne varnosti. Triindvajset prometnih nesreč v enem mesecu za Kamnik ni posebna novost. Druga slika se pokaže, če pogledamo posledice teh prometnih nesreč in strukturo udeležencev v prometnih nesrečah. Žal moramo ugotoviti, da so bile v preteklem mesecu posledice prometnih nesreč hujše, kot je za Kamnik »običajno«.

Kolesa da. Kje pa je spremstvo staršev, izpiti za pionirje kolesarje, vožnja po dva in celo več vzporedno, eden vozi – sopotnik stoji na prtljažniku in še bi lahko naštevali?? Mar bomo zares samo postavljali taka in podobna vprašanja, istočasno pa beležili prometne nesreče in ugotavljali posledice!? Po toči zvoniti je prepozno.

Osem huje telesno poškodovanih in dvanajst lažje, štiri nesreče pa so se končale na srečo samo z manjšimi praskami.

Med udeleženci prometnih nesreč je vedno VEČ OTROK. V juniju je bilo v prometnih nesrečah udeleženo šest otrok – 3 kot pešci, 2 kot sopotnika in 1 s kolesom. Samo v enem primeru se je nesreča končala brez telesnih poškodb!

Med vzroki prometnih nesreč je na prvem mestu neprimerna hitrost (tej je v večini primerov asistiral alkohol), izsiljevanje prednosti je na drugem mestu, sledi pa nenaden prihod na cestišče (pešci in kolesarji).

Po času je slika prometnih nesreč naslednja: od 1. do 5. ure, 5. do 7. ure, od 9. do 11. ure, od 15. do 17. ure in od 21. do 23. ure po ena prometna nesreča; od 17. do 19. ure – tri, od 11. do 13. ure, od 13. do 15. in od 19. do 21. ure – po pet ter od 7. do 9. ure in od 23. do 1. ure – brez prometnih nesreč.

Dnevi si sledijo takole: sobota – 7, ponedeljek – 5, torek in petek po 3, četrtek in nedelja po 2 in sreda 1 prometna nesreča.

Sedem prometnih nsreč se je pripetilo v prvi polovici, vse ostale pa v drugi polovici meseca.

27. 6. je ob 11.20 v Mostah na regionalni cesti desetletna Marinka K. iz Most stekla izza avtomobila preko vozišča. Ob tem jo je zadel osebni avto, ki ga je vozil Jordan D. iz Ljubljane. Otrok je zadobil poškodbo desnega kolena.

29. 6. je ob 11.20 na Kidričevi (priključek s Sadnikarjeve) tovornjak, ki ga je vozil Ludvik P. iz Šenturške gore, zadel dveletno Jasmino Š. Otrok je bil huje telesno poškodovan in je njegovo življenje viselo na nitki. Vse okoliščine te nesreče še niso raziskane, saj delavci PM ne morejo dobiti očividcev nesreče, čeprav so bili pozvani preko dnevnega časopisja, da pomagajo pri razčiščevanju dogodka. Žal je v Kamniku stara praksa, da očividcev, posebno pri prometnih nesrečah, NI?!

Istega dne sta bili v prometni nesreči na Gmajnici ob 19.25 udeleženi dve deklici. Starejša (9 let) je peljala štiriletno sestrico na kolesu in tako sta s stranske pripeljali na glavno cesto, pri čemer je ena skočila s kolesa, eno pa je zadel osebni avto – voznik Janez A. iz Križa. Posledice so lahke telesne poškodbe.

Huda telesna poškodba, lažja telesna poškodba, otrok zadobil udarec v glavo. 26. 6. ob 14.55 je tej nesreči na cesti proti Kamniški Bistrici botrovala neprimerna hitrost in verjetno še kaj.

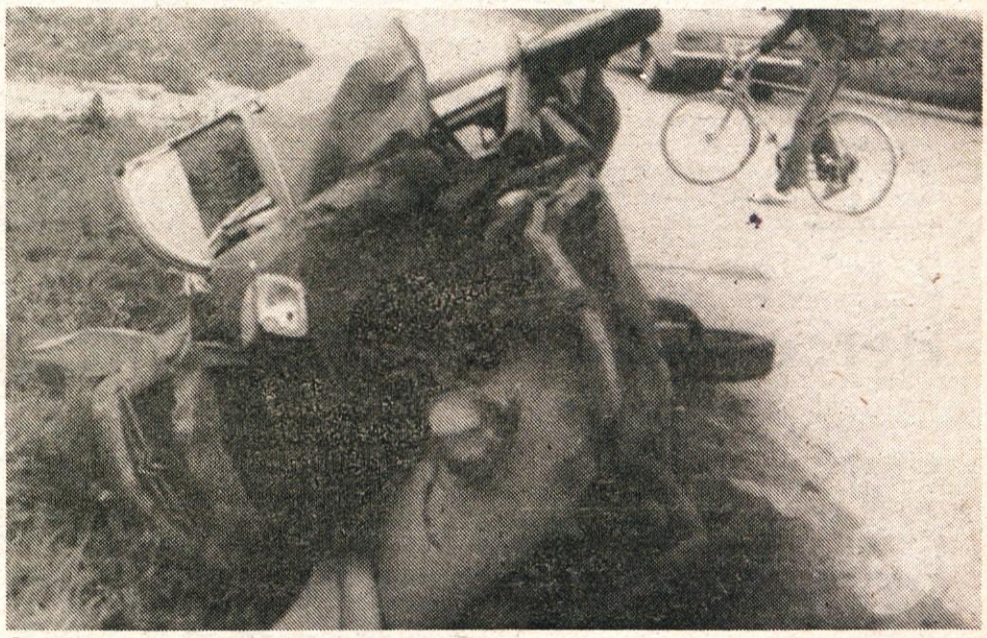

Osebni avto po nesreči:
Tri osebe lažje in ena huje telesno poškodovana. Vzrok nesreče – neprimerna hitrost in verjetno še kaj. Prometna nesreča 14. 6. ob 1.05 na Križu.

POHVALNO

Ni pa vse tako črno v Kamniku, kot bi lahko sklepali glede na vsebino tokratne kronike. Pošteni najditelji so poleg 9.926,45 din najdenega denarja, torbic, dokumentov in drugega izročili na PM celo papigo, pionirček iz Duplice pa je rešil iz Kamniške Bistrice psička in ga privedel na PM. Priznanje tokrat zaslužijo: Janez Pavlič – Mengeška Loka, Miha Potočnik – Moste, Marjan Bajde – Duplica, Olga Škrinanc – Župančičeva, Sandi Horvat – Duplica, Julka Berlec – Mlakarjeva, Karel Prelec – Tunjiška, Julka Šmidovnik – Tunjiška mlaka, Zdeno Cibašek – Moste, Alojz Povšin – Sp. Stranje in Pavel Letnar – Kidričeva.

MAJ

TOZD PTT DOMŽALE, n. sol. o., Komisija za delovna razmerja

objavlja prosta dela in naloge

dostavljača PTT pošiljk na pošti Kamnik

Osebni dohodek 9.000 din. Kandidati naj pismene vloge pošljejo v 15 dneh od objave razpisa na naslov TOZD PTT DOMŽALE, Ljubljanska 74, 61230 Domžale.

Preverjeno znanje gasilskih enot civilne zaščite

Specializiranim enotam Civilne zaščite se je letos pridružila tudi gasilska enota. Do letošnjega leta so imele prednost v CZ druge enote, ker je prevladovalo mnenje, da so gasilci itak najbolje organizirani, opremljeni in izurjeni. To je tudi resnica. Vendar so precej gasilcev razporedili v ostale enote CZ, zato je nastala v gasilskih vrstah občutna vrzel. Nekaj so nam jih odvzeli v industriji, nekoliko po krajevnih skupnostih, tako da je v gasilskih društvih ostalo samo gasilsko orodje ter starejši gasilci. To pa ni prava rešitev, kajti tudi v gasilskih vrstah morajo biti mlajši in izurjeni gasilci, ne pa taki, ki v drugih enotah niso uporabni. Vajeni smo kritizirati gasilce, češ, da so prepočasni, premalo spretni in še kaj, a številne gasilske tečaje so obiskovali v glavnem mlajši člani. Poleg tega pa imajo precej praktičnih vaj in dejanskega gašenja in reševanja in ne nazadnje mnogo zagnanosti in še veselja do dela.

Uporabna rešitev razporeda v gasilske enote CZ je zagotovila, da je že precejšen del gasilcev razporejenih v to enoto. Ta ugodna rešitev se je pokazala na letošnjem preizkusu znanja gasilskih enot CZ 21. junija na štadionu v Kamniku. V tistih enotah, kjer je več pravih gasilcev ter po letih mlajših, so dosegli lepše rezultate in uspehe. Na uspehe je vsekakor vplivalo tudi število vaj in pripravljenost za delo. Nastopilo je 23 gasilskih enot CZ. Vaje so se vršile z 800 litrsko motorno brizgalno na tri napadalne skupine. Ta osnovna gasilska vaja, po tem sistemu gasimo vse vrste požarov, je kar lepo uspela.

Rezultati: 1. Križ 395 točk, 2. Tunjice 393 točk, 3. Moste 389 točk, 4. Kamnik 388 točk, 5. Šmartno 383 točk, 6. Šmarca 381 točk, 7. Zg. Tuhinj 376 točk, 8. Komenda 369 točk, 9. Špitalič 368 točk, 10. Duplica 358 točk, 11. Motnik 348 točk, 12. Sr. Vas 345 točk, 13. Nevlje 341 točk, 14. Kam. Bistrica 329 točk, 15. Gozd 290 točk, 16. Sela 183 točk,

Industrijske gasilske enote C. Z. pa so se uvrstile takole. 1. KIK Kamnik 414 točk, 2. MENINA 394 točk, 3. TITAN 382 točk, 4. SVILANIT 373 točk, 5. DONIT 364 točk, 6. STOL 351 točk, 7. UTOK 310 točk

Vrstni red je ustvarjala hitrost ter pravilnost izvršenih nalog.

Komisija gasilskih strokovnjakov, ki je ocenjevala delo, je ugotovila le pri treh gasilskih enotah večje napake zaradi slabe spojitve sesalnih cevi so se te razpele. Seveda v tem slučaju ne bi bilo mogoče dobiti potrebne vode za gašenje, kar je glavni namen gasilskega dela. Gasilska enota C. Z. iz krajevne skupnosti Sela je imela težave, ker je imela na tem preizkusu samo 7 gasilcev namesto 9.

Preizkus znanja je pokazal, da bo treba v nekaterih krajevnih skupnostih in večjih delovnih organizacijah čimprej ustanoviti več desetin po pomembnosti in požarni ogroženosti kraja in gostote zgradb. Za ostale krajevne skupnosti, ki imajo manjše in samo splošne enote CZ pa bomo v bodoče vpeljali vaje s hidranti in cevmi, da jih bodo tudi oni znali uporabiti vsaj za preprečevanje širjenja požara na terenu, dokler ne pride pomoč. Prihodnje leto nameravamo vaje popestriti še z drugimi vrstami gasilskih vaj, da ne bo preveč enolično.

Letošnjemu preizkusu znanja gasilskih enot CZ na štadionu sta poleg predstavnikov krajevnih skupnosti prisostvovala še poveljnik občinskega štaba CZ Peter Plevelj in načelnik CZ Vlado Šerbelj. Ob 10.15 je bila razglasitev rezultatov ter zaključek uspelega srečanja.

JOŽE BERLEC

Humani odnosi med ljudmi pomagajo živeti

Krvodajalstvo je nekaj tovariškega, je medsebojna pomoč v stiskah in nesrečah.

Dopolnila sem štiri leta. Če sem tekla nekaj korakov, sem bila premočena kot miš. Postajalo mi je vedno huje. Zdravniki so ugotovili, da ni nekaj prav. Dva meseca sem bila na preiskavah v ljubljanski bolnišnici. Mamica in ati sta me velikokrat obiskovala. Dolgočasila sem se. Zdelo se mi je da sem sama med štirimi stenami, počutila sem se zelo osamljeno. Vedno, ko sta starša prišla k meni, sta mi prinesla sladkarij in otroških knjig. To me je nekoliko potolažilo, a sem ju vseeno nadlegovala: »Kdaj grem domov?« »Ko boš zdrava!« sta mi tolažeče pojasnila. Ljudje v belih haljah so ugotovili, da nimam pravilnega krvnega obtoka srca.

Za teden dni sem se poslovila od stavbe, ki sem jo že od daleč sovražila.

Vrnila sem se spet v bolnišnico in čakalo me je najhujše, operacija na srcu. Ati in mami sta temu nasprotovala, ker sta z menoj čutila in se obenem bala zame. Prosila sta, če lahko operacijo preložijo, češ, da sem še premajhna. V bolnišnici so povedali, da je treba operacijo opraviti čimprej, kajti k sreči še ni bilo prepozno.

Operiral me je dr. Košak. Pri tem je uporabljal kri krvodajalcev. Ker sem pri težki operaciji izgubila precej dragocene tekočine, je moral zdravnik pripraviti še tri osebe z enako krvno skupino, kot sem jo imela jaz, da bi mi pomagale nadomestiti izgubljeno kri.

Po operaciji sem se počutila zadovoljno, kot bi mi kamen padel od srca. Bolniške sestre so bile prijazne, kot še nikdar prej, ker sem bila že delno zdrava. Srce se je prej širilo, a potem se je hitro uravnavalo in ožilo, kajti ni imelo več takega napora. Spoznala sem tudi prijateljico Suzano iz Maribora, ki je obiskovala že 1. razred. Ona je imela podobno bolezen, a še težjo. Držale so se je tri srčne napake. S pomočjo krvodajalcev sva jo obe dobro zvozili.

Sedaj, ko sem večja, razumem, kako pomaga tuja kri. Človek v beli halji, ki sem se ga tako bala, mi je postal tovariš, kajti znal je uporabiti kri krvodajalca, ki ga ne poznam, in odpravil hudo napako in bolezen v meni. Ohranil mi je življenje. Ko bom zmožna darovati kri, se bom te akcije takoj udeležila in mogoče vrnila življenje človeku, ki je žrtvoval kri meni. Tako človek človeku pomaga živeti.

Ob svoji bolezni sem spoznala, da brez humanih odnosov med ljudmi ni vredno živeti...

IRMA KERN 7. A.
OŠ KOMENDA-MOSTE

Moj ati je invalid

Moj ati je invalid. Imel je hudo prometno nesrečo. Od tega je minilo že devet let.

S kraja, kjer se je ponesrečil, so ga z rešilcem prepeljali v bolnišnico, kjer je prebil devet mesecev. Od tam so ga prepeljali v drugo bolnišnico – v Sočo, kjer je dobil invalidski voziček. Domov je prihajal le v petkih in ostal do nedelje. Vključil se je v športni klub, kjer se je njegova poškodba vsaj malo skrila in bilo mu je lepše, ko se je lahko vsaj malo zaposlil. Po dveh mesecih se je vrnil iz bolnišnice za vedno. Vsa vesela sem šla z mamico ponj.

»O, ati, sedaj boš pa vedno pri meni, ali ne?« sem ga vesela spraševala, ko je še pred bolnišnico sedel na invalidskem vozičku. Zdelo se mi je malo čudno, a kmalu sem se privadila. »Da, sedaj bom zmeraj pri tebi,« mi je odgovoril.

»Ali je bilo zelo hudo?« sem ga spraševala, ko smo se peljali proti domu.

»Da, komaj sem čakal, da se vrnem spet domov k vama,« mi je odgovoril.

Prispeli smo domov in ati ni mogel iti po stopnicah, kajti stanovali smo v stari hiši, kjer so bile stopnice navpične in veliko jih je bilo. Mami in sosedov ata sta ga nesla gor. Tako se je ponavljalo vsak dan, dokler se nismo vselili v novo hišo, kjer je ati s palicami lahko hodil po stopnicah in tako obhodil vse stanovanje. Toliko se mu je zdravje popravilo, da je že lahko hodil s palicama. Vsi smo se veselili izboljšanja.

Zdaj se udeležuje mnogih tekmovanj v metu kopija, kjer dosega lepe uspehe. Dobil je že veliko medalj, diplom in priznanj. Njegovega uspeha smo vsi veseli, in kadar je na tekmovanju v kakšni drugi državi, vedno spremljamo športna poročila na televiziji in v časopisih. Mislim, da se ati zelo lepo pripravlja na tekmovanja in zato se njegovi uspehi ponavljajo iz leta v leto.

Velikokrat se pogovarjava o njegovi nesreči in o športu. Rad mi odgovarja. Ko sem ga vprašala, kako je na tekmovanjih in kaj vidi, mi vedno odgovori: »Vsakokrat, ko tekmujem v tujini, sem zelo nestrpen pred tekmovanjem. Ko pa se konča, sem vedno zelo vesel, če se uvrstim med prve tri.« Katero potovanje te je najbolj prevzelo? sem ga vprašala. »Najlepše se mi je zdelo na Nizozemskem, kjer smo bili na olimpijskih igrah. Tako je vse cvetelo, vsak vogal je krasila gredica z rožami in tudi mlini, ki so neprestano mleli, so se mi zdeli čudoviti. Nikoli ne bi v svojem življenju videl toliko sveta, če ne bi bil invalid.«

Še dolgo sva se pogovarjala o njegovih poteh po svetu in vesela sem bila, saj mi je vsako deželo posebej predstavil. Mislim, da invalidi brez družine zelo težko živijo in da je mojemu atku potrebna družinska pomoč. Velikokrat premišljujem, kako bi bilo, če bi atek znenada umrl. Oh, ne maram teh črnih misli. Da, invalidi so nam potrebni, kot zdravi ljudje. Zaradi poškodbe se mi ati ne smili, le tako se bojim zanj. Tako ga vselej spodbujam in mu dopovedujem, da ga imam rada, rada...

Zdi se mi zelo lepo, da je to leto posvečeno invalidom. Veseli so, da se jih kdo spomni in tudi o njih kaj napiše. Da pa je moj ati invalid, me čisto nič ne moti, kajti vedno se lepo pogovarja z menoj in tudi v družinskem krogu se lepo razumemo.

Saša Pibernik 7. b.
OŠ Komenda – Moste

Z izleta po Bosni in Hercegovini

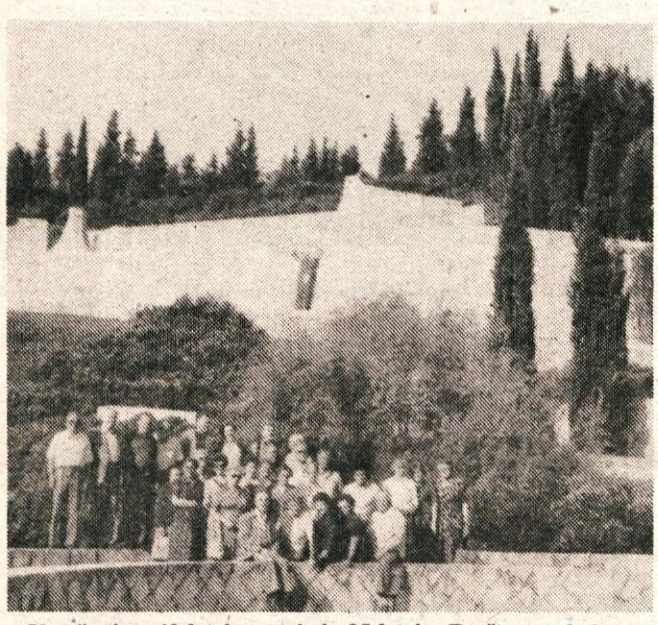

V počastitev 40-letnice vstaje in 35-letnice Društva upokojencev Slovenije je Društvo upokojencev Kamnik organiziralo maja izlet po republiki Bosni in Hercegovini.

V Sloveniji smo obiskali že vse pomembne kraje iz NOB ter spomenike žrtvam fašističnega nasilja, zato smo se odločili za izlet, in to petdnevni, v sosednje republike.

Najprej smo se poklonili padlim v zloglasnem taborišču Jasenovac, nato junakom na Kozari in na Tjentištu, epopeji Jablanice in Prozorja, si ogledali muzej II. zasedanja AVNOJ in zgodovinske znamenitosti Jajca. V Travniku smo si ogledali prirodoslovni muzej in rojstno hišo Nobelovega nagrajenca Iva Andriča. Videli smo znamenitosti Sarajeva, slikovito Baščaršijo, muzej Gavrila Principa, izvir reke Bosne, letoviško Ilidžo, kakor tudi prizorišče zimske olimpiade l. 1984 na Jahorini. Videli smo Mostar, skoke s turškega mostu v Neretvo, ogledali smo si spomenik padlim Mostarčanom v NOB ter se jim poklonili. V Drvarju smo obiskali bivališče, kjer se je tov. Tito ponovno rodil, kot je sam izjavil, ker se je rešil iz obroča ob nemškem desantu 25. maja 1944.

PETER KLAVČIČ

Babica je skrivala partizane

Z babico sva sedeli za toplo pečjo. »Hudo, hudo je bilo,« je tarnala. Misli so ji spet pohitele v vojne dni. »Bila je zgodnja jutranja ura. Kar naenkrat močno potrka na okno.

Šla sem odpirat, misleč da so zopet ti nepriljubljeni Nemci. Na pragu sem zagledala pet lačnih in premraženih partizanov. Z veseljem so vstopili v hišo. Posedli so za mizo. Iz shrambe sem prinesla zadnje zaloga moke in jim brž skuhala žgance. Zelo jim je teknilo. Skleda se je izpraznila tako hitro, kot bi pogledal v zrak. Ko je izginil zadnji grižljaj, so se z naglico odprla vhodna vrata. V kuhinjo je planil ves zasopel stražar. Napeto smo ga poslušali. Povedal nam je, da so v vas prilomastili Nemci. Partizanom so pobledela lica. Hitro so se dvignili in na vso moč zdirjali nad hlev. Poskrili so se v seno. Počutili so se tako, kot bi sovražniku zlezli v vrečo, zakaj nobenega upanja na rešitev niso imeli. S strahom sem pospravljala posodo in ves čas mislila na partizane.

Naslednji trenutek so že okorni čevlji butali po vratih. S tresočimi se nogami sem odšla do vrat. Rezki nemški glasovi so mi udarjali na uho. Ko sem odklenila, je skupina Nemcev planila v hišo. Stala sem pri oknu in s strahom opazovala sovražnike. Začeli so preiskovati hišo. Hodili so kot mački okrog vrele kaše. Pretaknili so vsak kot. V nekem najtemnejšem kotu so našli cel kup slovenskih knjig. V obraz so mi zabrusili besede, ki jih seveda nisem razumela. Mraz me je stresal po vsem telesu. Knjige so odnesli ven in jih zažgali. Tiho sem žalovala za njimi. V hiši niso našli ničesar drugega, kar bi vzbujalo sum. Odpravili so se ven. Za hip se mi je droben kamen odvalil od srca. Vendar sem že v naslednjem trenutku zagledala Nemce, ki so se vzpenjali nad hlev. Po glavi mi je rojilo nešteto misli; če morda najdejo partizane, bodo požgali dom, mene pa odgnali ali ubili. Drobna solza mi je pritekla po bledem licu. Čez nekaj časa so se Nemci kot poraženci vrnili razočarani, ker niso nič našli. Močno sem se oddahnila. Nemci so še nekaj časa preiskovali po vasi, nato pa so se le odpravili.«

Babici so besede kar vrele iz grla, ker se je tako živo spominjala vojnih dni, posebno še tistih, ko je šlo za življenje in smrt.

Silva Pogačar 5. a
OŠ Komenda-Moste

Komisija za delovna razmerja

TOZD Usnjarna
objavlja prosta dela in naloge

10 NK delavcev
za proizvodno delo v Usnjarni

OD od 8000 do 10.000 din
pogoji:
1. končana osnovna šola
2. 1 mesečno poskusno delo
Prijave sprejema splošno-kadrovski sektor delovne organizacije v roku 15 dni po objavi razpisa.

Zgodovina in sedanjost Kamnika

Ljubeznivi »kranjski zgodovinar« Valvazor je Kamniku namenil nekaj prav prijetnih besed. Kar spodobi se, da jih (še pred mojo krajepisno pripovedjo) ponovim. Seveda ne vseh – le nekaj. Tako, za okus, za dobro voljo.

Valvazorjeva pripoved

»Mesto Stein (tudi Stain), v deželnem jeziku Kamnik, v latinskem Lithkopolis, spada h Gorenjski in je od Ljubljane tri, od mesta Kranja tudi tri milje oddaljeno. Ime ima po tamkajšnjem kamenju; to kaže tudi kranjska beseda Kamnik, ki prav tako zaznamuje kamen.« (Opomba: 1 nemška geografska milja – to je upošteval Valvazor pri oceni razdalj – meri 7,42 km ali 740 m)

»Kjer stoji danes mesto, je baje bilo nekoč jezero. Še pred nekaj leti so na obzidju, na tako imenovanem Malem gradu, videli železne obroče, ki so rabili za privezovanje ladij. Jezero se je menda odtekalo tam, kjer gre pot iz mesta v predmestje, Šutna imenovano, k farni cerkvi. Kjer pa teče danes reka Bistrica, je bilo, pravijo, jezero tako visoko, da je Mali grad ležal spodaj ob vznožju gore: ta gora da je bila takrat eno, pozneje pa da se je razcepila na dvoje, ker se je utrgal strahovit oblak. Na ta način sta se ločila bratovska gradova Mali in Stari grad. Po pripovedovanju je tedaj jezero preplavilo Mengeško polje, odneslo samostan med Mengšem in Homcem ter posejalo polje s tolikšnimi kupi kamenja. Mejo jezera postavlja staro izročilo k cerkvi v Nevljah, ki je posvečena sv. Juriju, pa jo še danes mnogi imenujejo sv. Jurij ob jezeru.« (Opomba: ko Valvazor govori »še danes«, je mišljen seveda čas njegovega pisanja Slave vojvodine Kranjske, t. j. leta pred 1689; knjiga je bila v tem letu že dotiskana in »dana na svitlo«.)

»Ker zadeva sedanjo lego mesta Kamnika, je le-ta na bistrem in zdravem kraju, med dvema hriboma; mimo mesta teče Kamniška Bistrica, a čeznjo drži lep lesen most. Tu se začne soteska, po kateri lahko greš dve milji od mesta, vendar med snežniki in ob bregovih Bistrice. Nad mestom se dviga na visokem hribu Stari grad. Sploh je v tem kraju še več gradov, mestu Kamniku ljubeznivih sosedov.

Gradovi na kamniškem

Kateri pa so ti gradovi, ljubeznivi sosedje, po Valvazorjevo?

– V njegovem času so resda nekateri še trdno stali, drugi pa so bili že v razvalinah. Nekaterih pa tedaj še niti ni bilo zgrajenih. Moral pa bom le o vseh nekolikanj pokramljati, saj drugače se ne bom mogel lotiti sodobnejših gledanj na fevdalna domovanja, na trdnjavice proti turški nevarnosti in upornim tlačanom – ki so bila včasih tudi šola naprednejšega kmetovanja – seveda v prvi vrsti grajski gospodi v korist. Redkeje so bili posejani hospici (gostišča s prenočišči za popotnike in tovornike) ter hospitali (bolnišnice za stare in onemogle bolnike). V Špitaliču je bi že tak primer; od tod celo kraju ime.

Poleg že omenjenih gradov (Starega in Malega gradu) stoji v Kamniku, na Zapricah, še v današnjem času lepo ohranjen grad (v njem ima sedaj prostore muzej). Pripovedoval bom še o Smoletovem gradišču Turnu, o Perovem ali Šmolčevi graščini, o Kazenbergu – fužinarskem gradiču, o graščini v Mekinjah in v Komendi, pa se ve tudi o obeh gradovih v Tuhinjski dolini – v Špitaliču (Neuthall) in nad Motnikom.

Mali grad

No, naj pripoved o starih gradovih kar steče. Najprej o malem gradu, ki ga ni več – četudi vsi pravimo, ko se vzpenjamo h »trojni kapelici«, da gremo na Mali grad; zdaj je to le geografski pojem, kot pravimo tudi hribu, na katerem je stal Stari grad. Gradovi so prešli, imena – zdaj že skoraj ledinska – so ostala. A poslušajmo raje Valvazorja:

»Nekoč je bil Mali grad res grad, a je ne vem po kakšni usodi propadel in bil docela razdejan; verjetno, da je iz njegovih kamnov nastal velik del mesta Kamnika. Danes ni nič ostalo, razen branika na griču, ki je obdajal in utrjeval grad in hrib. Zgoraj je precejšen prostor in na njem trojna kapelica, ki je po mnenju nekaterih nekoč bila malikovalni tempelj; v njem je baje stal velik malik, ki je dosti prerokoval in ki so k njemu od daleč romali ljudje, da bi mu žrtvovali. – Samo v srednji kapeli se danes bere maša; v njej so videti vrata, skozi katere se je najbrž prišlo vanjo iz gradu.«

Seveda je ljudska domišljija našla še drugo razlago za nastanek te nenavadne »troetažne« kapelice na kamniškem Malem gradu: živeli so trije bratje – trojčki, vsi so se posvetili duhovskemu stanu in hoteli hkrati brati novo mašo; graščak jim je ustregel tako, da je brž sezidal trodelno kapelico in bratje so lahko hkrati brali svojo novo mašo.

Pozornost zbudi v Valvazorjevi pripovedi beseda o maliku na Malem gradu. V eni od inačic pravljice o kamniški Veroniki je tudi trditev, da je bila zakleta deklica – ajdinja (t. j. poganka).

Kot sem se že in se še bom skliceval na Valvazorja, ko bom opisoval kraje in pripovedoval o zgodovini Kamniškega, tako ne bom smel prezreti imena in dela kamniškega rojaka Ljudevita Stiasnyja. Tudi iz njegove knjige o Kamniku (izdani l. 1894) bom črpal nekatere podatke. – Seveda pa bo o njem samem tudi še stekla beseda.

● *Polemični prispevki*

Ali si v Kamniku resnično želimo kvalitetno in množično smučanje

Na podlagi zapisnika 23. redne seje z dne 21. 5. in 24. redne seje z dne 4. 6. IO SK Kamnik prosimo, da v skladu z Zakonom o javnem obveščanju priobčite naš odgovor na članek ing. Marjan Steleta, ki je bil objavljen na 7. streni »Kamniškega občana« z dne 25. maja letos. Do sedaj nismo na enake in podobne članke izpod peresa ing. Steleta – v nadaljevanju pisca – odgovarjali, ker so člani Izvršnega odbora našega kluba imeli spričo obilice drugega, bolj važnega dela v klubu premalo časa, saj je bilo treba iskati vse možne finančne vire, da bi ohranjali kvaliteto dela, kajti samo s sredstvi, ki jih prejemamo od družbe, ne bi mogli vzgajati toliko smučarjev.

Da pa ne bi nepoučen bralec ostal v zmoti, kaj je res in kaj ni – kajti v omenjenem članku kar mrgoli neresnic – je IO odločil, da na kratko odgovori na obtožbe pisca.

Da bo takoj v začetku jasno, kdo je kaj naredil, moramo povedati, da so se resnični uspehi v smučanju – predvsem v alpskem in tekih – pričeli z dnem oz. letom, ko je pisec zapustil naš klub, o čemer bo še kasneje govora, in potegnil za seboj še nekatere druge. Nikoli še ni imel noben klub na kamniškem toliko državnih prvakov niti reprezentantov, kot jih ima naš klub v zadnjih nekaj letih. Res je, da so nekdanji člani kluba izpred deset in nekaj let ustvarili solidno bazo za današnje uspehe, toda to niso bili samo strokovnjaki, temveč predvsem – kakšna ironija – starši takratnih tekmovalcev, ki so zagnano delali v klubu – Sitar, Griljc, Rostan, Šunkar itd. Tako kot takrat, so še dandanašnji funkcionarji zagnani smučarski entuziasti, ki delajo resnično kot amaterski delavci in tudi strokovnjaki v klubu, prejemajo minimalne honorarje, katerim se pa celo večkrat odpovedo v koristi tekmovalcem, kar o strokovnih kardih v DVUTS ne moremo govoriti, saj zahtevajo za vsako svoje delo honorar.

Strokovni delavci, ki jih pisec omenja v svojem članku, so seveda samo tisti, ki so člani DVUTS. Samo če pogledamo dejansko stanje, sta le trener naših tekačev in alpincev vodila državne reprezentante na razne tekme v inozemstvo, kar je dovolj zgovoren dokaz o njuni kvaliteti. Izgleda, da strokovnjake našega kluba, katerih nekaj je vzgojil v vaditelje tudi pisec, le-ta ne priznava med strokovnjake, ker drugače ni moč razumeti njegove pisarje, češ, da se SK brani prepustiti strokovno delo letem, ali pa jim odreka kvaliteto samo zavoljo tega, ker delajo v SK?. Po drugi strani pa to za nas ni nobena strokovnost, če je pred časom pisec članka, ko smo mislili, da se bodo razmere sanirale, naredil program dela za naš klub v višini 80 starih miljionov, katere pa žal naš klub ne more spraskati skupaj, četudi bi vsak mesec organizirali kakšno prireditev, kar je pisec dobro vedel. Mogoče nam očita nestrokovnost zavoljo tega, ker smo morali program prilagoditi našim možnostim, ne da bi prosili za dovoljenje?

Tudi izjava, da je število strokovnih kadrov na domžalsko-kamniškem področju v celoti rezultat strokovnega dela kamniških strokovnih delavcev, ne drži. Člani DVUTS imajo pravico do organizacije vaditeljskih tečajev, strokovnjakov višjih rangov (učitelj, trener) pa si pridobivajo strokovnost le preko visoke šole za telesno vzgojo v Ljubljani. Še manj je to društvo vzgojilo sodnikov smučanja, saj je do danes organiziralo le en tečaj, pa še na tem je polovica predavanj imel člana našega kluba, vse ostale sodnike so pa pred letom 1979 vzgojili drugi. Naš klub je uspešno organiziral že dva tečaja, od tega enega za vso kamniško-domžalsko področje. Potrebno je poudariti še to, da niso vzgojili niti enega strokovnjaka za teke, kaj šele za skoke, kljub temu, da smo jih za to prosili, če se že imajo za vzgojitelje strokovnih kadrov smučanja na našem področju. Tako si je moral naš današnji trener tekačev tov. Peter. Lanišek sam plačati stroške šolanja in ni bil deležen nobene podpore s strani strokovnjakov. Stroški so znašli takrat, t.j. leta 1973 nad 350.000 – starih dinarjev. Že pred tem t.j. leta 1969, je začel delati z mladimi, ne glede na to, kaj in kdo so starši te mladine, ker je pač imel veselje do teka. Če je potem vzgojil še svojega sina Andreja v enega najboljših biatloncev v državi, smo mu lahko le hvaležni. Poleg Andreja pa še pet mladih Kamničanov-tekačev obleče drese z državnim grbom. No, pa o uspehih naših tekmovalcev kasneje. Zanimivo je to, da se je počela porajati generacija tekačev takrat, ko je še pisec bil član SK, vendar kot že omenjeno so bili tekači prepuščeni le samim sebi in svojemu entuziazmu.

Še hitrejši razvoj smučanja ne ovira privatizacija športnih funkcij kot nadaljuje omenjeni članek, članov SK, kajti če nekdo opravlja več funkcij – pa takih ni malo – pomeni, da je voljan nekaj svojega prostega časa – tu mislimo predvsem na volontersko delo – žrtovati za skupnost. Stara praksa pravi, da če je kdo pokazal voljo da dela, da je pač dobil tudi več dela kot drugi, odloča se pa danadanašnji tako le s sporazumevanjem in s sklepi na podlagi samoupravnih aktov. Ker ni nikjer podana definicija smučarskega strokovnjaka, ampak je to vsakdo, ki si je pridobil kakršen koli naziv v tem športu, potem moramo pač akceptirati tudi to, da so tudi smučarski sodniki – posebno taki z večletnim stažem, – smučarski strokovnjaki in vsaj to so vsi funkicionarji kluba.

Verjetno je trn v peti piscu dejstvo, da ni na čelu kluba kak strokovnjak njegovega kova, vendar pri tem zavestno pozablja, da ni nikjer rečeno, da če zna nekdo smučati, da zna voditi tudi klub s tolikimi sekcijami. Malo se je treba ozreti po naši občini, pa lahko vidimo, da nestrokovnjaki – po piščevem – vodijo in to uspešno marsikatero DO.

Strokovno delo v klubu pa vodijo le strokovnjaki, kajti kot taki so na čelu posameznih sekcij, ki so popolnoma samostojne; predsednik kluba delo le koordinira in vsklajuje s finančnimi možnostmi in išče z vsemi drugimi člani kluba nove in nove vire eventualnih denarih sredstev za to, da bi lahko vključili v naše vrste čimveč mladine. Navsezadnje, kako bi pa po piščevem mogel recimo strokovnjak za skoke ali teke voditi alpsko sekcijo ali obratno, če bi kak tak strokovnjak bil na čelu kluba – en sam človek pa nikakor ne more biti strokovnjak za vsa področja smučanja in ponovno bi bil en vzrok več za kakšen podoben pamlet.

Nič koliko izmišljotin je tudi v naslednjem odstavku, ko je govora o otrocih staršev ali staršev otrok. Ni res, da je prišlo do razkoraka med enim delom strokovnega kadra in SK zaradi vmešavanja staršev v delo strokovnjakov, pač pa je l. 1971 pisec sam zapustil klub. Da pa ne bo nejasnosti, katerih funkcionarjev otroci tekmujejo, jih naštejmo : predsednik kluba Demeter Sadnikar ml. ima še skoraj dojenčka, enako tudi predsednik skakalne sekcije, tajnik Marjan Bovha ima že prevelike otroke, da bi bili še tekmovalci, predsednik alpske sekcije Janez Zobavnik, predsednik sodniške sekcije Vito Kocutar in predsednik sekcije za rekreacijo Mitja Keržič pa še sploh nimajo otrok. Od predsednikov sekcij ima otroke tekmovalce samo Franc Smolnikar, pa tako ni bistveno, saj tekači niso pri vsem tem tangirani. Res je, da so v kamniško-domžalski selekciji zastopani starši tekmovalcev, ker pač ti otroci sploh ne bi mogli tekmovati, če starši ne bi finančno nosili levji delež izdatkov in če so toliko zagnani (naj nam oprostijo), da žrtvujejo v sezoni skoraj vse sobote in nedelje (in večkrat še delovne dni), da vozijo svoje in druge otroke po raznih smučiščih Slovenije, ostali del leta pa tudi večkrat tedensko na treninge. Tega jim nihče ne more in ne sme zameriti, če to delajo samo za svoje otroke, ne pa za širšo tekmovalno bazo. Radovedni smo, koliko je pisec žrtvoval zastonj svojega prostega časa in denarja v zadnjih desetih letih, saj je še za program za našo selekcijo, ki ga je naredil, zahteval plačilo, da ne govorimo o vseh tečajih, od katerih ni bil noben zastonj, in da si je pustil plačati stroške prebivanja kot strokovni vodja naše selekcije na treningu v Avstriji, čeprav je imel ves penzion zastonj (enako kot naš trener Sitar P. in Gltes S. iz Domžal, ki pa povsem logično tega nista zahtevala).

Vidite, tu je tisti razkorak med strokovnimi kadri v DVUTS in med kadri v našem klubu. Razen vodij vrst, ki pa morajo delati vse leto, ne le samo nekajdnevne tečaje, ne dobi nihče nobenega honorarja, čeprav morajo vse sekcije vsako leto pripravljati take in drugačne programe in še kup drugih opravil, da ne naštevamo v nedogled. Strokovni kadri DVUTS pa absolvirajo nekaj dobro honoriranih tečajev, potem jih pa ničesar več ne briga. Pri tem se imajo nekateri za edine poklicane za to, da solijo pamet vsem ostalim kar se tiče smučanja in so tako hoteli smučanje sprivatizirati in jim seveda ne gre v račun, da se upa kdo misliti drugače.

Pisec pozablja, da »velika« družbena sredstva ne pripadajo samo alpski sekciji, temveč se morajo od teh sredstev preživljati vse tri sekcije in če bi dobili samo tista sredstva, bi sekcije le skromno životarile. Smučarski klub oz. njegovi člani zberejo z raznimi prireditvami in tekmami skoraj še enkrat toliko sredstev, kot jih sicer dobijo. Vsa ta sredstva pa namenijo zgolj za izboljšanje pogojev treningov in tekmovanj in za zboljšanje materialne baze za pridobivanje novih sredstev. Zaradi vsega zgoraj naštetega pa seveda niso izostali rezultati. Čas je, da vsaj najboljše naštejemo:

Med alpskimi smučarji je vsekakor daleč najboljša Humar Katarina, saj je že dve leti pionirka reprezentantka, osvojila je 2. mesto na Pokalu LOKA 80 z mednarodno udeležbo, je prvakinja prvenstva SRS za leto 1981 in druga v Slovenskem pokalu 80/81 ter je bila na turneji po ČSSR trikrat šesta. Ostali najuspešnejši so: Rok Galjot – 10. na prvenstvu SRS za sezono 80 81 in 4. za Pokal coca-cole (slov. pokal), bil pa je tudi na turneji po ČSSR, ter pionirski reprezentant v sezoni 1978/79. Robi Kokotec je bil dvakrat peti na prvenstvu SFRJ v sezoni 1980/81 in v sezoni 1978/79 mladinski reprezentant. Aleš Doplihar je dosegel 3. mesto v smuku na prvenstvu SRS za mladince, njegov brat Primož pa je sodeloval kot reprezentant na turneji po ČSSR. Tako je alpska sekcija našega kluba z rezultati še ostalih tekmovalcev, ki pa jih bomo predstavili kdaj drugič – med 33 uvrščenimi klubi v Jugoslaviji na odličnem 11. mestu.

Še vidnejše uspehe beleži sekcija za teke, saj je Tatjana Smolnikar dosegla na letošnjem drž. prvenstvu na 5 km 2. mesto, Ivan Sušnik je bil med starejšimi mladinci 4. na 15 km, Barbara Novak med mlajšimi mladinkami na 5 km 8., Stane Lamprečnik in Metod Pibernik pa sta bila 12. prvi na 15 km in drugi na 30 km. Med člani na 3 × 10 km je bila naša štafeta v postavi Lanišek Kemperl in Pibernik 5., med mlajšimi mladinci v postavi Sušnik, Smolnikar in Lamprečnik na 3 × 10 km pa 2. (dočim je ista štafeta bila lani zlata). Ksenija Smolnikar, naša pionirka, je bila na regijskih tekmovanjih šestkrat 1., na republiškem prvenstvu na 3 km pa 2., na neuradnem evropskem prvenstvu pa 5. Andrej Lanišek pa je kot najboljši biatlonec prejel 11. t. m. v Portorožu posebno nagrado.

Skakalci res nimajo takih zavidanja vrednih rezultatov, vendar se spričo vedno daljše skakalne sezone v zadnjih letih iz leta v leto bolj afirmirajo.

To pa je tisto, kar še dodatno boli. Namreč, brez »strokovnjakov« – po piščevem – dosegati takšne rezltate, ko jih še s strokovnjaki niso, in ki si jih pisec ne more pripisati sebi, to ne gre skupaj.

V množičnih akcijah smo bili poleg tabornikov edini, ki smo organizirali razne krose in tekmovanja, da jih pa nismo mogli še več, je razlog ta, do so vsi člani kluba v sezoni polno obremenjeni, tistemu članu DVUTS, ki je pa hotel kljub »razkoraku« delati v našem klubu, pa po sklepu seje Zbora članstva DVUTS z dne 19. 4. 1978 niso postali delati. Tak primer, da se nekateri strokovni člani zapirajo v svoj krog, je edinstven v socialističnem svetu, saj povsod drugod delajo vsi kadri v osnovnih telesnokulturnih organizacijah kot matičnih klubih in so jim strokovne organizacije le mesto, kjer se strokovno izpopolnjujejo. Morda se je pisece tega navzel v Ameriki? Dejstvo je namreč to, da **morajo** vsi voditelji, učitelji in trenerji smučanja biti člani tega DVUTS, kateremu moramo tudi zaradi tega odvajati del članarine, drugače ne dobijo markic, s katerimi edino-le lahko uveljavljajo popust pri nakupu opreme. Da pa naš klub ni imel ničesar pri tem, kdo sme in kdo ne sme organizirati tečajev, kdo je kasiral denar in kdo naj dobi dotacijo družbe, pa mislimo, da morajo dati odgovor za to pristojni občinski forumi, enako tudi za lažne navedbe o predlaganju pisca v disciplinski postopek.

Enako se pisec poslužuje laži v naslednjem odstavku, ko piše, da je predsednik SITKS, ki je istočasno tudi tajnik SK zahteval, da predstavnik DVUTS t. j. pisec sam, zapusti mesto strokovnega vodje selekcije. Resnica je seveda popolnoma drugačna. V samem začetku selekcije, kot smo zopet mislili, da se bodo odnosi poravnali, je bil pisec delegat našega kluba. Ker pa temu ni bilo tako, je na seji dne 2. 2. 1978 padel predlog, da se pisec odpokliče in izvoljen je bil drug. V tem smislu je tajnik poslal Odboru za selekcijo dne 21. 2. 1978 dopis z navedbo drugega delegata. Na 13. redni seji IO z dne 6. 3. 1980, kateri je prisostvoval tudi predstavnik DVUTS, je predsednik poročal o članku v Kamniškem občanu, katerega je tudi napisal pisec in zaradi katerega je IO SITKS zahteval, da ga disciplinska komisija DVUTS vzame v postopek – ne pa predsednik SITKS-a. Sklep seje – citiramo: Stele Marjan ne uživa več podpore našega kluba in naj se razmisli o zamenjavi. Ko je predstavnik našega kluba poročal na sestanku odbora selekcije o zaostritvi odnosov med piscem in našim klubom je ing. Marjan Stele **podal ostavko na delo v selekciji.** Citiramo točko 3. Zapisnika sestanka odbora selekcije D – M – K:

– Predstavnik SK Kamnik tov. Kokotec Božo je prisotne seznanil o zaostritvi odnosov med tov. Stele Marjanom in SK Kamnik in, da SK Kamnik zahteva, da tov. Stele Marjan v strokovnem odboru ne more sodelovati vse dotlej, dokler se ne uredijo odnosi med njim in klubom.

(Prihodnjič naprej)

Priznanja športnim delavcem

Samoupravna interesna telesno kulturna skupnost Kamnika je na predlog svojega odbora za nagrade in priznanja na priložnostni slovesnosti v kulturnem domu v Komendi prvič razdelila zlate, srebrne in bronaste plakete SITKS zaslužnim športnim delavcem in športnikom za njihovo požrtvovalno delo pri razvoju kamniškega športa in za športne dosežke. Največ priznanj so prejeli člani Planinskega društva, ki je tudi eno najstarejših in najmnožičnejših društev v Kamniku. Priznanja so prejeli:

zlato plaketo: Albin Benkovič, Bojan Pollak, Filip Novak, Štefan Repanšek, Jože Rozman, Tone Škarja, Ignac Vidmar, Vinko Vizovišek in Smučarski klub;

srebrno plaketo: Marija Golob, Miha Habjan, Jože Janežič, Dušan Podbevšek in Ivan Podgornik;

bronasto plaketo: Majda Bele, Janez Benkovič, Rok Galjot, Vladimir Golob, Katarina Humar, Zvone Kemperl, Robert Kokotec, Marjan Kregar, Alojz Lah, Andrej Lanišek, Andrej Nadvešnik, Janez Plevel, Tatjana Smolnikar, Peter Sitar, Ivan Sušnik in Šahovska sekcija Virtus.

Na tej slovesnosti so podelili kamniškim športnim delavcem tudi Bloudkove značke – priznanje Telesno kulturne skupnosti Slovenije za deset, dvajset in tridesetletno delovanje na področju telesne kulture. Bloudkove značke so prejeli:

zlato značko: Karel Benkovič in Janez Škorjanc;

srebrno značko: Janez Maleš, Blaž Podgoršek, Janez Podjed, Miha Prosen in Slavko Rajh;

bronasto značko: Peter Lanišek, Jože Okorn, Klemen Pibernik, Vlado Šerbel, Marjan Schnabl, Franc Štrajhar, Mirko Štirn in Anton Šuštar.

Priznanja so bila podeljena na podlagi predlogov športnih kolektivov. Odbor za nagrade in priznanja pri SITKS se zaveda, da je še veliko takih športnih delavcev v Kamniku, ki za dolgoletno delo na področju telesne kulure zaslužijo častno priznanje SITKS, zato poziva športne kolektive, da zasledujejo delo svojih članov in pripravijo predloge zaslužnih športnih delavcev, prav tako pa so za izdelavo predlogov poklicane krajevne skupnosti in organizacije združenega dela.

Dobitnikom priznanj naše čestitke.

Priznanji Smučarske zveze Jugoslavije Kamničanom

Na letošnji skupščini Smučarske zveze Jugoslavije, ki je bila v začetku junija v Portorožu, so podelili priznanja najboljšim smučarjem v posameznih disciplinah za sezono 1980/81.

Tako sta poleg Križaja in Ulage ter ostalih dobila priznanje tudi dva Kamničana; Andrej Lanišek kot najboljši biatlonec in Peter Pibernik kot najboljši v klasični kombinaciji. To je hkrati tudi veliko priznanje za kamniški smučarski šport in nagrada za prizadevno delo trenerjev in funkcionarjev smučarskega kluba.

K. P.

Priznanje ŠŠD Fran Albreht

Pred kratkim se je končalo tradicionalno tekmovanje za najbolj množično in samoupravno organizirano šolsko športno društvo v Sloveniji. Slovesna podelitev priznanj je bila v Ljubljani v kinu Union. Tudi ŠŠD OŠ Fran Albreht je dobilo priznanje, ki je nagrada za vse tiste učence, ki so v društvu ves čas aktivno sodlovali, in mentorjem, ki so s prizadevnim delom dosegli zavidljivo kvalitetno ravn šolskega športnega udejstvovanja. Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 258 društev, zlata priznanja je dobilo 18 društev. Podelitve priznanj so se udeležili predsednica društva Ksenija Žabkar in najboljša športnika šole Andreja Osolnik in Dušan Puketa.

I. H.

Na podlagi 59. in 60. člena zakona o temeljih sistema cen in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 1/80 in 38/80) in 10. člena odloka o pravicah in dolžnostih občinskih organov na področju družbene kontrole cen ter o načinu uresničevanja posebnega družbenega interesa pri opravljanju nalog občinske skupnosti za cene občine Kamnik in v zvezi z odlokom o najvišji ravni cen za vse proizvode in storitve in o obveznem pošiljanju cenikov zanje v potrditev skupnostim za cene (Ur. list SFRJ, št. 33/81) izdaja Izvršni svet skupščine občine Kamnik

ODREDBO

o pošiljanju cenikov za proizvode in storitve, katerih cene so v pristojnosti občine, Občinski skupnosti za cene občine Kamnik v potrditev

1. člen

Samoupravne organizacije in skupnosti in samostojni obrtniki, ki proizvajajo proizvode in opravljajo storitve, katerih cene so v pristojnosti občine, so dolžne poslati Občinski skupnosti za cene v potrditev cenike teh proizvodov in storitev.

2. člen

Samoupravne organizacije in skupnosti in samostojni obrtniki iz prejšnjega člena pošljejo cenike Občinske skupnosti za cene preden začnejo prodajati proizvode in opravljati storitve oziroma preden povečajo cene proizvodov in storitev.

3. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odredba, neha veljati odredba o pošiljanju cenikov za posamezne proizvode in storitve Občinski skupnosti za cene v potrditev.

4. člen

Ta odredba začne veljati z dnem objave v Uradnem listu SR Slovenije, objavi pa se tudi v Kamniškem občanu.

Štev.: 38-5/81-4
Datum: 30. 6. 1981

Predsednik IS:
Tone Pengov

Obrazložitev:

Za uresničevanje ciljev sprejete politike cen v letu 1981 in s tem v zvezi za upoštevanje okvirov predvidenega gibanja cen iz dogovora o izvajanju politike cen v tem letu je Zvezni izvršni svet izdal odlok, s katerim je določil najvišjo raven možnih povečanj proizvajalskih cen industrijskih proizvodov, cen na drobno in cen storitev iz pristojnosti vseh družbenopolitičnih skupnosti. Tako se bodo do konca leta cene industrijskih proizvodov in cene na drobno lahko povečale največ še za 7% in cene storitev največ še za 5%, kar naj bi zagotovilo, da rast življenjskih stroškov od sprejetja odloka do konca leta ne bo znašala več kot 7,5%. Na podlagi tako določenih okvirov pa bo Zvezna skupnost za cene v sodelovanju s skupnostmi za cene republik in pokrajin določila odstotke, do katerih se lahko povečajo cene proizvodov in storitev iz pristojnosti posameznih družbeno političnih skupnosti.

Omenjeni odlok Zveznega izvršnega sveta pa poleg navedenega določa, da morajo pristojni organi vseh družbeno političnih skupnosti zaradi realizacije določb odloka predpisati obveznost organizacij združenega dela in samostojnih obrtnikov, da pošiljajo cenike vseh proizvodov in storitev, katerih cene so v pristojnosti teh družbenopolitičnih skupnosti, v potrditev skupnostim za cene. Dokler pa takšnih predpisov ne bodo izdali, se cene iz pristojnosti njihovih družbeno političnih skupnosti ne morejo povečevati.

S sprejetjem predlagane odredbe Izvršnega sveta Skupščine občine Kamnik bo glede na vsebino odloka Zveznega izvršnega sveta omogočeno nadaljnje delo občinske skupnosti za cene na podlagi zakona o temeljih sistema cen in družbeni kontroli cen. Pri odločanju o potrditvah cenikov bo občinska skupnost za cene zagotavljala, da se bodo v skladu z zakonom cene oblikovale v odnosih medsebojne odvisnosti, povezanosti in odgovornosti organizacij združenega dela ter ob upoštevanju meril za oblikovanje cen.

Velik uspeh mladih teniških igralcev

Že dve leti zapored poteka sistematično delo z najmlajšimi pionirji v želji, da bi tudi naše mesto dobilo kvalitetne tekmovalce, ki bodo enakovredno zamenjali starejše člane. Na nedavnem prvenstvu Slovenije za pionirje, ki ga je v Ljubljani organiziral TK Slovan, so velik uspeh dosegli pionirji iz Kamnika v starostni skupini do 12 let.

Lah Jure se je med 32 tekmovalci uvrstil med šestnajsterico najboljših. **Gruden Aleš** je v boju za uvrstitev med osem najboljših izgubil dvoboj z Breznikom (Br) z rezultatom 1:6, 0:6.

Na odlično drugo mesto se je uvrstil **Šlegl Andrej,** ki je tudi pionirski prvak Kamnika. V republiškem finalu ga je premagal Breznik (Br) z rezultatom 6:5, 2:6, 4:6.

Finalna tekma je trajala kar štiri ure, kar je redkost za turnirje, na katerih sodelujejo pionirji. Andrej sicer ni bil daleč od prvega mesta, vendar je utrujenost opravila svoje. V enem dnevu je odigral četrtfinale, polfinale in finale in tako neprekinjeno igral kar sedem ur.

Vsi trije kamniški pionirji so tekmovali tudi v skupini starejših pionirjev, vendar pa so zaradi neugodnega žreba izpadli že v prvem kolu. Izgubili so z nosilci skupin, ki so bili starejši in imajo tudi več izkušenj in znanja. Uspeh mladih Kamničanov v Ljubljani je spodbudil tehnično komisijo pri Teniški zvezi Slovenije, da je povabila naše tri pionirje na skupne priprave v Maribor v času od 29. junija do 5. julija. Pod strokovnim vodstvom se bodo pripravljali na državno prvenstvo, ki bo v Zenici od 11. do 13. julija. Šlegl Andrej je dosegel velik uspeh tudi na turnirju za pokal SRS, ki je bil maja v Portorožu. V konkurenci pionirjev do dvanajst let je osvojil prvo mesto. V finalu je premagal Breznika (Ol) z rezultatom 6:4, 7:6, 7:5.

Osvojeni pokal in uvrstitev med najboljše pionirje Slovenije sta nedvomno nagrada in spodbuda za nadaljnje delo. Mladim igralcem, trenerjem in klubskim delavcem želimo še naprej veliko takih uspehov in zmag, predvsem pa, da bi ob delu z mladimi dvignili kvalitetno in številčno raven kamniškega tenisa.

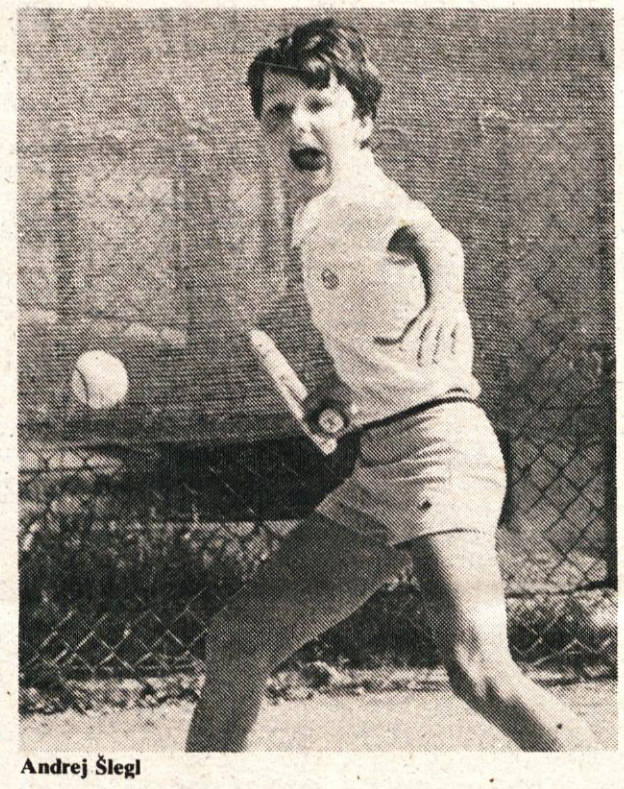

Andrej Šlegl

JOŽE LAVRIČ – PRVAK SRS MED VETERANI

Na igriščih TK Triglav iz Kranja je bilo prvi teden v juniju republiško prvenstvo v tenisu za veterane. Jože Lavrič, dolgoletni član kamniškega kluba in uspešen tekmovalec, je osvojil v skupini A prvo mesto in tako še povečal ugled kamniškega tenisa v slovenskem prostoru. Na tekmovanju je nastopilo 70 tekmovalcev, kar še povečuje vrednost prvega mesta. Za uspešen nastop si Lavrič nedvomno zasluži vse čestitke.

I. H.

Klubski dan pod Prisojnikom

SK Komenda je zadnji dan maja organizirala na plazu pod Prisojnikom veleslalom. 50 smučarjev vseh kategorij se je v nedeljo v prelepem majskem jutru z avtobusom odpeljalo proti Vršiču. Avtobus se je ustavil pri koči na Gozdu. Od tam smo z vso opremo odkorakali proti plazu. Marljivi člani so zelo hitro postavili progo. Ob 10. uri je tekmovalna mrzlica narasla, kajti začelo se je zares. Vozila sta se dva teka, najboljši čas je štel za končno uvrstitev.

Rezultati:

Cicibani: 1. Šinkovec Milan 23.73, 2. Martinjaš Aljoša 23.78.

Pionirji do 15 let: 1. Štebe Matjaž 20.07, 2. Koželj Robi 21.12, 3. Lončar Janez 22.56, 4. Korošec Renato 24.27, 5. Štern Franci 26.12.

Ženske do 25 let: 1. Bremšak Milena 22.60, 2. Štupar Irena 23.84, 3. Pogačar Bernarda 25.24, 4. Korbar Polona 26.17, 5. Križman Marija 51.74.

Veterani nad 35 let: 1. Šinkovec Milan 24.94, 2. Kern Slavko 25.99, 3. Zadrgal Franc 33.45, 4. Peterlin Franc 36.96, 5. Krušnik Ivan 40.21.

Člani od 15 do 25 let: Perne Roman 20.19, 2. Korošec Vili 20.27, 3. Bremšak Jože 21.12, 4. Zarnik Franc 21.40, 5. Slapnik Robi 21.46.

Člani od 25 do 35 let: 1. Strehovec Franc 18.81, 2. Uršič Janez 19.39, 3. Prelc Rudi 20.15, 4. Vidmar Franc 23.73, 5. Podgoršek Edo 23.77, 6. Martinjaš Ivan 24.04.

Po končanem tekmovanju smo imeli ob jezeru pod Vršičem piknik. Ob tej priložnosti so najboljši trije tekmovalci iz vsake skupine dobili medalje.

Še naprej se bomo z veseljem udeleževali takih tekmovanj SK Komenda.

Tekmovanje kegljačev

Vse kegljaške sekcije, ki so vključene v kegljaški klub Kamnik, so tekmovale tudi v sezoni 1980/1981 v A in B ligi.

V A ligi je tekmovalo 10 sekcij, v B ligi pa 10, torej skupaj 20 sekcij, ki imajo skupno preko 260 rednih članov.

Tekmovanje se je začelo oktobra lani, končalo pa aprila letos.

Kot rečeno so tekmovalci do sedaj tekmovali v dveh ligah A in B, ob zaključku sta zadnja dva iz A lige šla v B ligo, prva dva iz B lige pa v A ligo. Sedaj je tekmovanje spremenjeno, saj bodo zdaj 3 lige A, B in C, predvsem zaradi krajšega časa tekmovanja. Tako bo več časa ostalo za ostale, ki se posvečajo kegljanju. V A ligi bo tekmovalo 7 sekcij, v B 7, ostali pa v C ligi.

Kegljanje se je v naši občini razvilo, saj se to vidi po številu članstva v kegljaškem klubu Kamnik, kakor tudi po številu tekmovalcev, ki sodelujejo v občinskih ligah, saj je številka 170 spoštovanja vredna. V to število pa niso všteti vsi tisti, ki se ukvarjajo s kegljanjem zgolj ljubiteljsko, tako se s kegljanjem ukvarja blizu 400 naših občanov.

Ne smemo prezreti udeležbe članov in članic kegljaškega kluba Kamnik v republiški ženski ligi in članov v ljubljanski podzvezi. Obe vrsti sta dosegli lepe uspehe, za kar jim lahko samo čestitamo.

Na koncu naj mi bo dovoljeno, da se v imenu vseh kegljačev iskreno zahvalm Antonu BERNIKU za res vzgledno vzdrževanje kegljišča, tako da vsa tekmovanja in pa treningi potekajo nemoteno in samo želimo, da bi tov. Bernik še dolgo urejal kegljišče v zadovoljstvo nas vseh.

Tone OSENAR

Božo Janežič 32. na Manu

Kljub poškodbi na dirki za državno prvenstvo na Grobniku, se je Božo Janežič udeležil dirke za svetovno prvenstvo 31. maja na Grobniku. Z izposojenim motorjem, ki pa ni zdržal niti kvalifikacij, je bil sicer po dveh treningih in padcu na 28. mestu, vendar to za uvrstitev med prvih trideset na svetu ni zadostovalo.

Kljub temu smo v mislih odšli z našim pogumnim dirkačem na najpopularnejšo dirko na svetu, na angleški Isle of Man.

Ob podpori domačega AMD Titana in Utoka, je Božo Janežič uspel zbrati sredstva za to dirko, da bi ponesel modro-bele barve našega mesta in Jugoslavije na Isle of Man, kjer se je prvič v šestdesetleti zgodovini teh dirk pojavil jugoslovanski dirkač.

Po tridnevnem treningu je Janežič opravil kvalifikacije za nastop na dirki dneva 10. junija in osvojil solidno 32. mesto med 88 dirkači iz 16. držav.

Dirka je izredno naporna, saj je višinska razlika na 60 km dolgi krožni progi 430 m, dirkači pa vozijo 6 krogov ali skupno 363 km.

Zaradi dobre uvrstitve na Isle of Manu so organizatorji dirk povabili našega dirkača v avgustu na dirko za svetovno prvenstvo v Silverstone (Vel. Britanija) in v Anderstorp (Švedska) ter na dirki za prvenstvo FIM v Karvino (ČSSR) in Schleiz (NDR).

Poleg teh svetovnih preizkušenj pa bo moral Božo Janežič vložiti veliko truda za dobro uvrstitev na državnem prvenstvu, kjer je trenutno na 4. mestu. Čakata ga zahtevni dirki v Slavonski Požegi in Kraljevu.

T. J.

Rezultati tekmovanja v A ligi so sledeči:

Zap. št.	Ekipa	število kegljev	število tekem	povprečje kegljev na tekmo
1.	Graditelj	43460	30	2414,44
2.	STOL	43445	28	2413,61
3.	Zarja	42776	24	2376,44
4.	Titan	43192	22	2399,55
5.	KIK	42277	18	2348,72
6.	Planinka	42885	16	2382,50
7.	Utok	41777	14	2320,94
8.	Viator	42139	10	2341,00
9.	Kočna	41952	10	2330,66
10.	Donit	41227	8	2290,38

Rezultati v B ligi so sledeči:

Zap. št.	Ekipa	število kegljev	število tekem	povprečje kegljev na tekmo
1.	Menina	40734	32	2263,00
2.	Alprem	41597	28	2310,94
3.	Obrtniki	41341	26	2291,16
4.	STOL B	40895	24	2271,94
5.	Svilanit	38640	20	2146,66
6.	Žito	43728	12	2428,88
7.	PTT	39473	10	2192,94
8.	ETA	37263	10	2070,16
9.	Kaolin	34227	10	1901,50
10.	Upokojenci	38377	4	2132,05

Najboljši posamezniki v A ligi:
Sodelovalo je 78 tekmovalcev, navajam prvih deset

Zap. št.	Ime in priimek	podjetje	število kegljev	število tekem	povprečje na tekmo
1.	Semprimožnik	STOL	7704	18	428,00
2.	Marinšek	GRADITELJ	7487	18	415,94
3.	Gostič	KOČNA	7419	18	412,16
4.	Andrej Pestotnik	STOL	5721	14	408,64
5.	Aco Pivk	TITAN	7347	18	408,16
6.	Prosen	UTOK	6932	17	407,76
7.	Smolnikar	UTOK	7324	18	406,88
8.	Miloš Marković	PLANINKA	7323	18	406,83
9.	Hančič	STOL	2439	6	406,50
10.	Pestotnik Jože	STOL	7304	18	405,77

Najboljši posametniki v B ligi:
Sodelovalo je 92 tekmovalcev, navajam prvih deset

Zap. št.	Ime in priimek	podjetje	število kegljev	število tekem	povprečje na tekmo
1.	Alojz Hančič	STOL	3680	9	408,80
2.	Poljanšek	MENINA	6841	17	402,41
3.	Matič	OBRTNIKI	5627	14	401,92
4.	Us	MENINA	6415	16	400,93
5.	Letnar	ALPREM	3591	9	399,00
6.	Sedušak	ALPREM	1592	4	398,00
7.	Kosirnik	OBRTNIKI	1987	5	397,40
8.	Šuštar	MENINA	6341	16	396,34
9.	Štebe ml.	STOL	7334	18	396,00
10.	Koprivec	ALPREM	5521	14	394,33

ZAVIHAJMO ROKAVE!

Obnova koče na Kamniškem sedlu dobro napreduje. Stari del je že podrt, izkopani so temelji za novi del, postavljena je zasilna jedilnica. Vse to so člani PD Kamnik naredili s prostovoljnim delom pod vodstvom neutrudnega Lada Goloba. Žičnica je ves ta čas dovažala gradbeni material iz doline. Če bo vreme ugodno, bo obnovljena koča letos verjetno že pod streho. Pri tem bo seveda potrebno narediti še veliko prostovoljnih delovnih ur. Zato pozivamo vse obiskovalce gora, da pridejo pomagat na Kamniško sedlo!

GORSKA STRAŽA

Prišlo je poletje in v gorah vse cveti. Zato je svojo dejavnost povečal tudi odsek za varstvo narave ali kakor smo bolj navajeni, gorska straža. Sestanki so redno vsak drugi ponedeljek v prostorih Planinskega društva po 18. uri. V načrtu imamo tudi nekaj akcij čiščenja, med njimi tudi tradicionalna dvodnevna »OČISTIMO GRINTAVEC«.

POB

Še ena uspešna konjeniška prireditev

V Komendi so za zaključek slovesnosti ob krajevnem prazniku pripravili velike konjske dirke. Organizacija prireditve je bila tudi tokrat brez pomanjkljivosti, in čeprav zaradi razmočnega zemljišča niso mogli izpeljati tekmovanja v preskakovanju ovir za memorial Alenke Žnidar, so ljubitelji tega športa, zbralo se jih je okrog tri tisoč, videli zanimiva tekmovanja. Konjeniški klub Komenda je pred pričetkom tekmovanja razvil svoj prapor.

Med osemdeset konji iz Slovenije in Zagreba so uspešno nastopale tudi živali iz domačega kluba. Žoga z voznikom Hartmanom je dosegla prvo mesto v mehaničnem handicapu za dvoletne kasače v prvi skupini. V časovnem handicapu na 1.800 m za tri do dvanajstletne kasače je Roksi z voznikom Cotmanom dosegel tretje mesto, v časovnem handicapu na 2.000 m za tri do petletne kasače Pireli z voznikom Sršenom drugo mesto, Persi z voznikom Sršenom pa je v časovnem handicapu za tri do dvanajstletne kasače na 2.000 m dosegel drugo mesto.

Pokal Komende si je v razburljivi dirki priboril Alojz Slavič s Fergino.

Z – 101, letnik 74, prodam. Bratovž, Duplica, Jakopičeva 17, Kamnik

Jerasu tudi drugi turnir

Člani teniškega kluba Kamnik so se pomerili tudi na drugem turnirju. Tokrat so se tekmovalcem pridružile tudi tekmovalke. Pomerilo se je kar 39 članov kluba. Spet je zmagal Tone Jeras, ki je v finalu premagal Toneta Prešerna.

Rezultati:

Četrtfinale: Ramšak : Gruden – 6:2, 6:0; Prešeren : Bogataj – 6:4, 6:4; Jeras : Kocutar – 6:1, 6:1; Resnik M. : Vengust R. – 6:3, 6:0.

Polfinale: Jeras : Resnik M. – 7:6, 6:2; Prešeren : Ramšak – 6:4, 6:4.

Finale: Jeras : Prešeren – 6:1, 6:2.

I. H.

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – strokovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.